XXXV. ÉVFOLYAM, 49. SZÁM Ára: 2,80 Ft 1979. DECEMBER 6.

EUROMIKULÁS

Hegedűs István rajza

mondjuk a magunkét

Túrát a kopasznak

Olvasom, hogy a MALÉV Air Tours hajnövesztő túrákat szándékozik indítani: a vendég üdülés közben megkapja az első kezelést a Bánfi hajszesszel, aztán hazaviszi a palackot és maga folytatja a kúrát. Az akció a téli üdülési idényben zajlik, mert ilyenkor jobban érvényesülhet a közmondás: akinek Bánfi van a fején, ne menjen a napra. A túrára – az eddigi jelentések szerint – csak külföldiek jelentkezhetnek, méghozzá elsősorban görögök, mert állítólag köztük a legtöbb a kopasz. Az, hogy szakszervezeti beutalóval is lehessen hajszeszes üdülésben részesülni, vagyis, hogy a szervezett dolgozókat kedvezményesen kenegessék, nem került szóba. A mi kopaszainknak, még ha kiváló dolgozók is, marad a forró víz, ami nem terheli az üdültetési alapot. Hazai társasüdülést sem terveznek – legalábbis egyelőre –, de hát ma már lanyhult a roham a Bánfi hajszeszért, könnyebben hozzájuthatunk. A napokban a Rákóczi úti Herbária bolt tele volt vele, de senki sem állt sorba érte, ma már többen mennek oda ginzeng-készítményekért, amelyek nem a hajat növesztik, állítólag.

Nyugodjanak hát bele hazai kopaszaink, hogy ez a túra kizárólag idegenforgalmi célokat szolgál, ide akarja csalogatni legalább a tar külföldieket és ezzel is növelni valutabevételünket. Az ötlet szellemes – csak gratulálni tudok érte – és nem is túl kockázatos. Mert mire vállal kötelezettséget az utazási iroda? Hogy a befizetett valutáért kellemes üdülést, kellemes kenegetést nyújt és néhány hazavihető hajszeszes palackot. Az nem szerepel az utazási szerződésben, hogy a vendég hajának ki is kell nőnie. Reklamáció tehát nincs, különben is ki állna neki hónapok múlva Görögországból, vagy máshonnan kártérítésért folyamodni egy magyar cégnél?

De az ötletet propaganda-szempontból is jelentősnek tartom: mert mondja csak valaki ezek után, hogy nálunk a külföldi vendéget meg akarják kopasztani! Dehogyis! Éppen ellenkezőleg...

Földi Iván

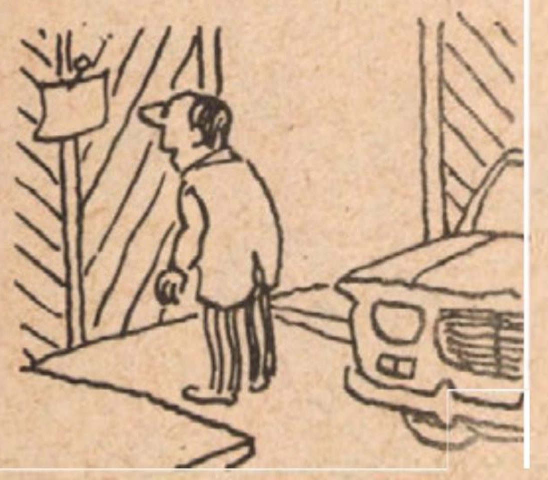
Hej öregek...

Az idős néni lapos sarkú csizmát akar venni. Hosszú szárút, hogy jó melegen tartsa a lábát. És ha egy mód van rá, ne legyen túl drága. Amikor nekivág a magyar fővárosnak, még nem tudja, hány napos lesz az egyszemélyes kis expedíció. Fiai, menyei már többfelé érdeklődtek, s közölték vele, hogy alacsony sarkú csizma pedig nincs, nem kapható, állítólag Alaszkában tegnap még volt egy pár, de tegnap azt is elvitte egy eszkimó. És az idős néni, akinek fülében ott csengenek a szép szavak az öregek megbecsüléséről, meg hogy a gyárak és a szövetkezetek már őrájuk is gondolnak, inkább hisz a tömegkommunikációnak, mint a fiainak és menyeinek.

Megy-megy az idős néni az irdatlan nagy város utcáin, boltról boltra, áruházról áruházra jár, de csupa magas sarkút mutatnak neki az eladó kislányok és csodálkoznak azon, hogy valaki 83 éves korában divatjamúlt csizmát keres. Mennek a napok, megy az idős néni is – ha már az első napon megvesz egy tűsarkú csizmát, s aztán ennyit mászkál benne, már neki is lenne lapos sarkúja. Úgy elkopna a sarok.

Az idős néni elhatározta, hogy többé nem hallgatja az öregekről szóló himnuszokat, s december 5-én este kiteszi majd cipőjét az ablakba. Hátha beletesz egy lapos sarkú csizmát valamelyik gyári Mikulás.

Marthy Barna

Garázsajtók realizmusa

Hogy nálunk milyen sok írói tehetség van, egyszerűen kiviláglik, ha végignézzük a lakóházak alatti garázsajtókra kiírt szövegeket. Ezeket a jámbor autósok azért írják ki, hogy ne álljon senki ajtajuk elé. A nagyváros folklórjának kutatója különböző csoportokba sorolhatja a feliratokat:

A *szigorú:* Garázsbejárat! Megállni tilos!

A *szakszerű:* Közlekedési táblákat szerzett valahonnan, s kirakott egy *Várakozni tilos* táblát. Egy másik még meg is tetézte az *Egyéb veszély* táblával. Gondolom, arra célzott, hogy az autónak, amelyik garázsajtaja elé áll, kiszúrja a gumiját.

A *szószátyár:* Kedves Autós Barátom! Bizonyára önnek is okozott már problémát, ha más autósok szabálytalan parkolása miatt nem tudott elindulni. Ezzel magam is így vagyok. Ezért remélem, nem hagyja itt kocsiját garázsom bejárata előtt.

Az *udvarias:* Kérem a garázsbejáratot szabadon hagyni! Köszönöm!

A *buta:* Ne ájj ide! Kocsival! *Ha még agresszív is:* Mer kivágiak!

A *bürokrata:* Felhívom a figyelmet arra, hogy a garázsajtó elé állás vonatkozásában a Közúti közlekedés rendjéről szóló 1/1975. (II. 5.) KPM-BM számú együttes rendelet ... pont bekezdésében leírtak az irányadók.

A *költői:* Garázsajtóm piros
Várakozni tilos

A *vidám:* Annyi hely van másutt. Miért éppen ide akar állni?

Gőz József

Meg vagyok mérgezve!

Hajdanában, így például gyermekkoromban is az iskolában megkövetelték tanáraink, hogy füzetjeinket egységesen kék színű papírba kössük be. Több millióan vagyunk, akik annak idején, sőt, még nem is oly rég ilyen papírt használtunk. Éppen ezért döbbenettel vettük tudomásul azt a tényt, mely szerint ezt a papírt kivonták a forgalomból, ugyanis *mérgező!* Mi, néhány millióan csak nagyokat nyeltünk, amikor mindezt megtudtuk a tv-híradóból, de bízunk abban, hogy szervezetünket nem rongálta meg túlságosan az ominózus papír.

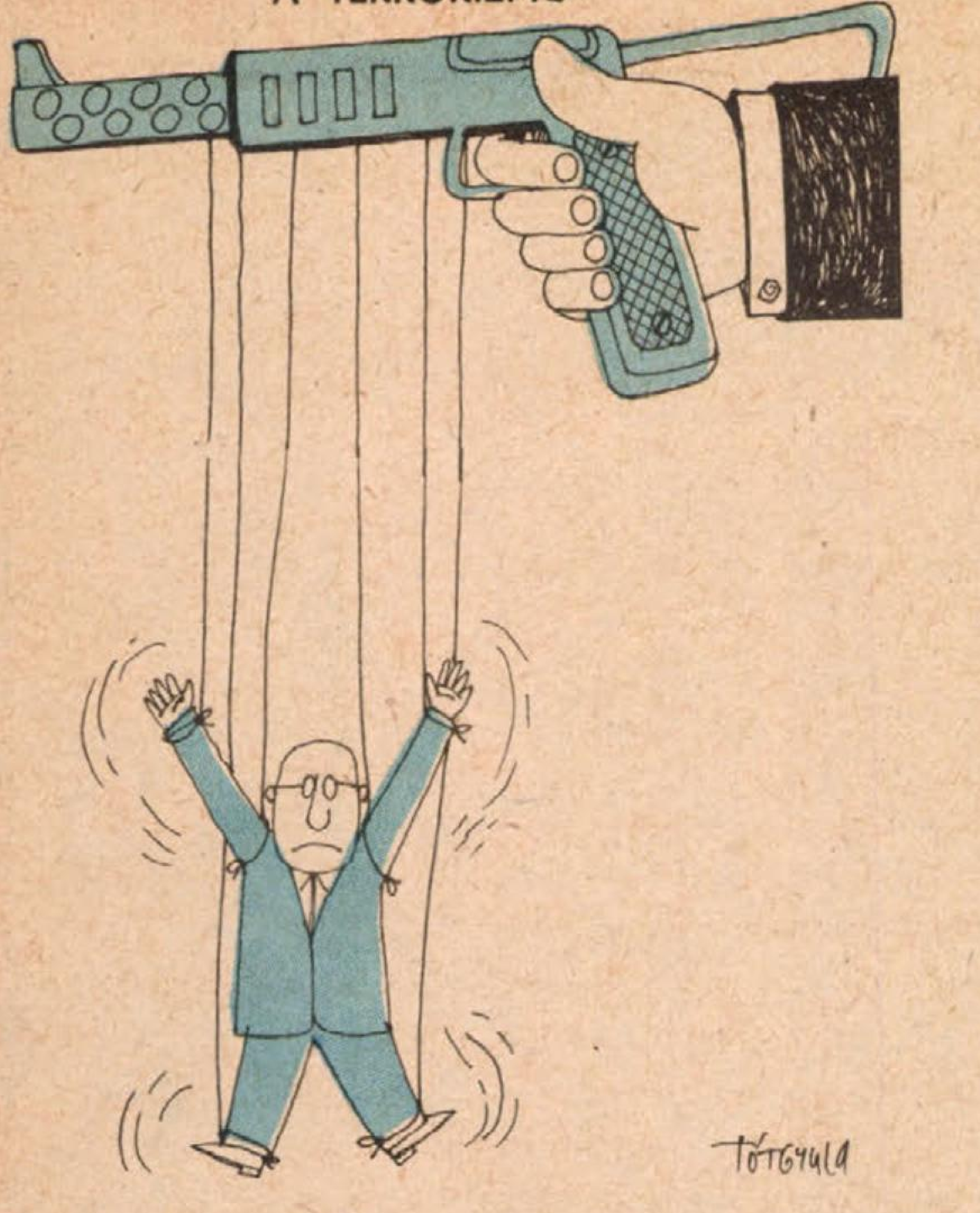
Alig telt el azonban néhány hét, amikor ismét halálfélelem lett úrrá rajtam. Vettem ugyanis egy kiló kristálycukrot, amelynek a zacskója kívülről egész normálisnak tűnt, ám belső fele a már ismertetett mérgező papír volt. Eszembe jutott, hogy a tv-híradóban az illetékes szakember milyen határozottan bizonygatta a papír egészségre ártalmas voltát, ezért nem értettem, miért csomagolnak ugyanebbe a papírba egy alapvető élelmiszert.

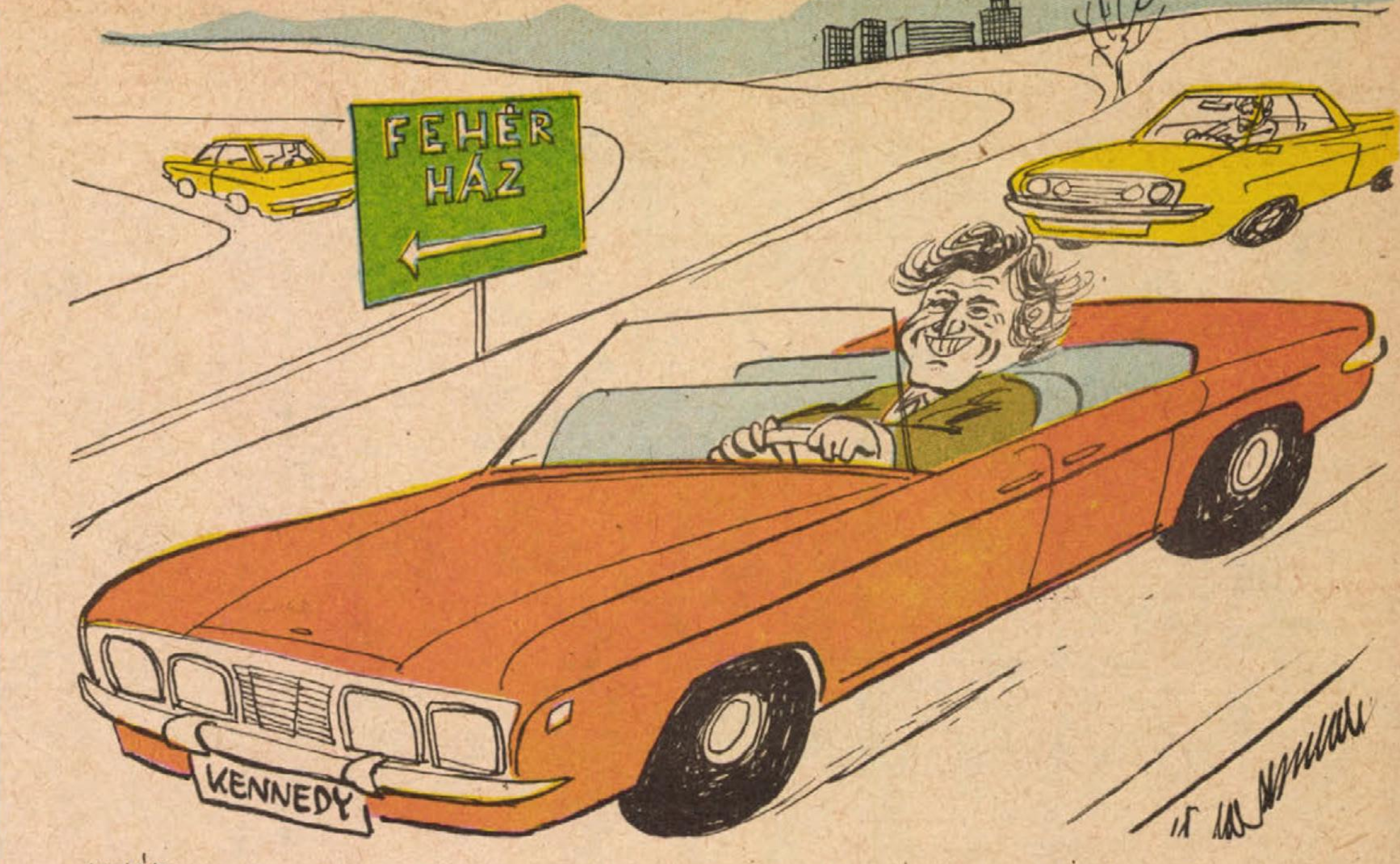
Megint félni kezdtem, gondolom, több millió társammal együtt. Gyanítom ugyan, hogy akik a zacskót készítették, nem láthatták a kérdéses tv-híradót, annál is inkább, mert a zacskókészítők tudtommal nem tartoznak a rendszeres tv-nézők közé – legalábbis szabadulásukig. Persze, az is lehet, hogy épp így kívánnak bosszút állni rajtunk, amiért rövidebb-hosszabb ideig kirekesztettük őket magunk közül.

A füzetborítónak alkalmatlan mérgező papír tehát kiválóan megfelel a kristálycukor csomagolására – legalábbis egyesek szerint. Az ilyesfajta logikára gondolva viszont nekem megy fel a cukrom!

Vezda János

A TERRORIZMUS

— ... és elindult a legkisebb fiú is szerencsét próbálni ...

AKARAT

— Ti joggal nevezhettek engem boldog embernek — mondta az aggastyán —, mert minden álmom valóra vált, elértem azt, amire pöttöm gyermekkorom óta oly mohón vágyakoztam, és ez nem csekélység.

— De nem ám! — mondták a tanítványok, de inkább csak azért, hogy új bekezdést lehessen tenni ebbe a szövegbe, hiszen éktelenül csúnya, ha úgy egy masszába összefolyik az egész nyomtatás.

— Hiába mondjátok ti azt, hogy „de nem ám" — dühösködött az aggastyán —, mert még a felét sem tudjátok mérhetetlen együgyűségetekben. A boldogságomat ugyanis az teszi teljessé, hogy amit elértem, azt saját erőmből értem el. Mindjárt hozzá is teszem, hogy nem volt könnyű. Sőt, rettentő nehéz volt. De az erős akarat csodákra képes és az igazi elszántság mindig diadalra jut.

— De még mennyire! — mondták a tanítványok, még mindig inkább tördeléstechnikai célzattal.

— Nekem ti ne mondjátok azt, hogy „de még mennyire" — tajtékzott az aggastyán. — Mert, ha százszor is azt mondjátok, akkor is végigmesélem. Ugyanis már az óvodában kiderült rólam, hogy nem csak pofozni való módon kiállhatatlan kis fickó vagyok, hanem a tetejébe még gonosz is. Számtalanszor előfordult, hogy a rozsdavédő cinóberfestékbe mártott macskával súroltam fel a kies gyermekkertészet előszobáját és kis társaim spenótjába arabs mézgaoldatot csepegtettem.

— Hoppá! — kiáltották a tanítványok, ezúttal már őszinte meglepetéssel.

— Nekem ti reggelig kiabálhatjátok, hogy „hoppá" — csikorgatta fogát az aggastyán —, még csak fogalmatok sem lesz arról, hová akarok kilyukadni. Ti most bizonyára azt hiszitek, hogy e gonoszságaim mindenkor elnyerték méltó büntetésüket. Nos, szó sincs róla. Az éltes óvónéni a leghajmeresztőbb rémtettem után is az ölébe ültetett, szelíden mosolygott rám és az ő kis Al Caponéjának nevezett, majd épülésemre ezerszer is eldalolta azt, hogy „Hová mégy te kis nyulacska?". Mert sokat várt tőlem. A folytatást bárki könnyen kitalálhatja. Minden ingyom-bingyomnál beleharaptam a térdébe.

— Azt a kutyafáját! — kiáltották a tanítványok.

— Nekem ti hiába mondjátok, hogy „azt a kutyafáját" — morgott az aggastyán —, mert az csak jóval később következett.

— Micsoda? — kérdezték a tanítványok és előre hajoltak.

— Hát a kutya fája — mondta az aggastyán. — Bontakozó jellemem ugyanis a középiskolában két új bimbót fakasztott. Kisült, hogy nem csak kiállhatatlan és gonosz fickó vagyok, hanem a tetejébe még faragatlan és ostoba is.

— Ugyan már! — kiáltották a tanítványok, akiket felkavart ez a mélyreható vallomás.

— Nekem ti nem mondhatjátok azt, hogy „ugyan már" — harsogott az aggastyán —, mert ti nem tudjátok azt, amit én tudok. Megfigyeltem ugyanis, hogy az osztályfőnököm hajnalok évadján mindig a parkban sétáltatja Kolbászt, a kutyáját, sőt, azt is, hogy Kolbász melyik fa alatt áll meg informatív jellegű szimatolásokra. Nos, ezt a kis füzet én kiástam, elvittem az iskolába és „Osztályfőnök úr, a kutya fája!" kiáltással tettem le a katedrára. Ezt követőleg biciklipumpával a természetrajzi szertár valamennyi varangyosbékáját felfújtam, a kitömött gólyamadárra pedig baracklekvárt kentem. Ti persze most azt hiszitek, hogy a felháborodott pedagógus ezeket az értelmetlen gaztetteimet intők, rovók, sőt, átkok pergőtüzével torolta meg. Nos, távolról sem. Az osztályfőnököm mindezt szelíd derűvel figyelte, sőt, behívott az irodájába, mogyorós puszedlival kínált és órák hosszat magyarázgatta a kettős görbületű forgásfelületek differenciálegyenleteit. És miért? Mert sokat várt tőlem. Na, nekem aztán magyarázhatott, mert akkor már nemcsak gonosz, kiállhatatlan, osostoba és faragatlan voltam, hanem pimasz, nyegle és trehány is.

— Nem igaz! — kiáltották a tanítványok.

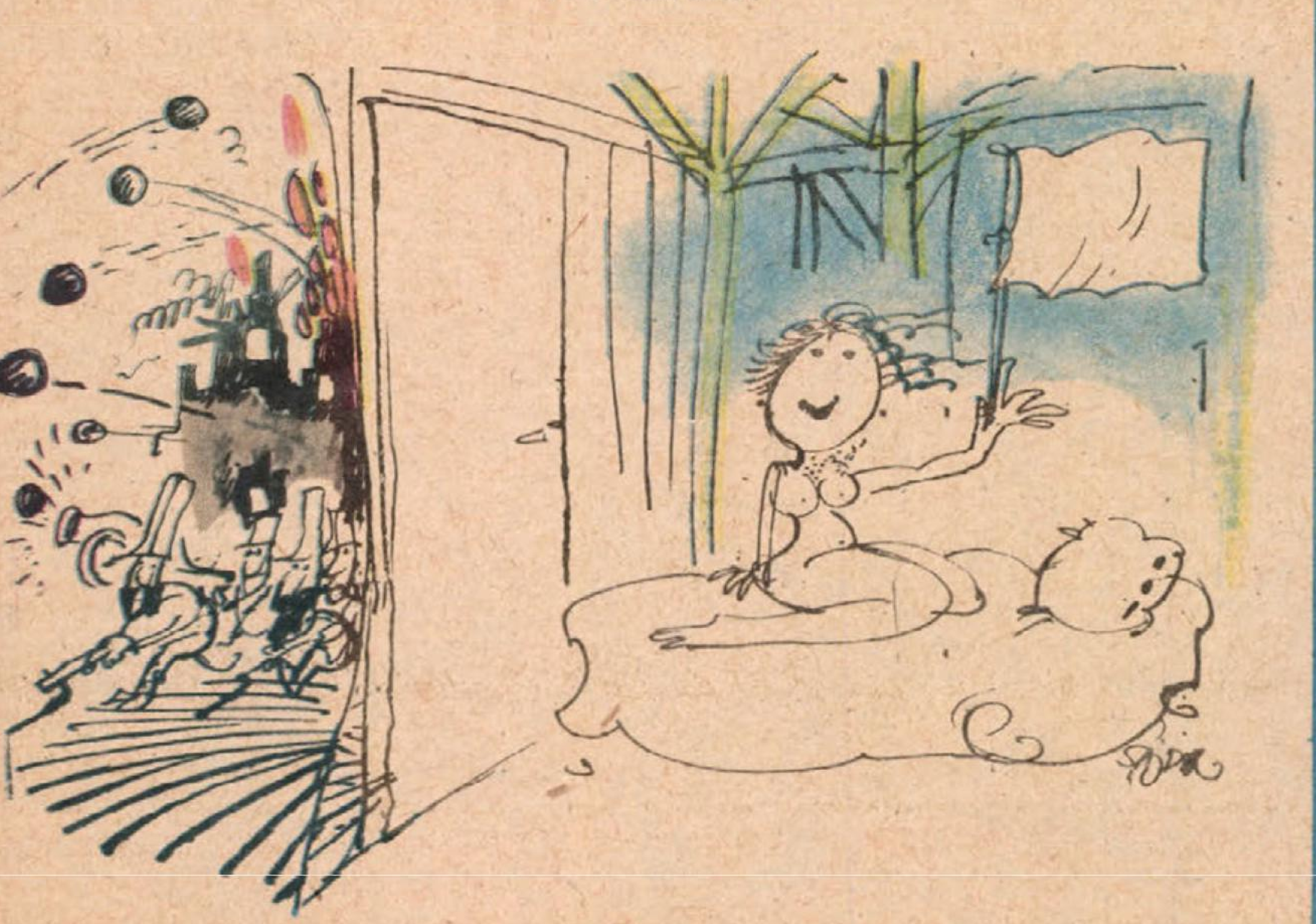
— Stimmel! — bólintott az aggastyán. — Akkor már hazudós is voltam. Mindennek folyományaként aztán első munkahelyemen rendszeresen felgyújtottam a papírkosarat, tisztességtelen ajánlatokkal üldöztem a főnököm titkárnőjét, kimutatásaim közepébe meg odaírtam, hogy „hülye, aki idáig elolvasta". Ti persze most azt hiszitek, hogy a háborgó vezetőség fegyelmi intézkedések sorozatával sújtotta működésemet. Nos, a legkevésbé sem. Az igazgató gyakorta beinvitált magához, konyakkal itatott, pénzjutalmakkal halmozott el, sőt meghívott víkendre, mert sokat várt tőlem. Ott aztán sorra pofoztam a gyermekeit és két akkord között elcsábítottam a zongoratanárnőt. Nos, ily rögös kitérőkön át vezetett utam, mígnem sikerült valóra váltanom álmaiamat és azzá lennem, amire kisded gyermekkorom óta vágyakoztam.

— Miért? — kérdezték a tanítványok —, mi akartál te lenni gyermekkorodban?

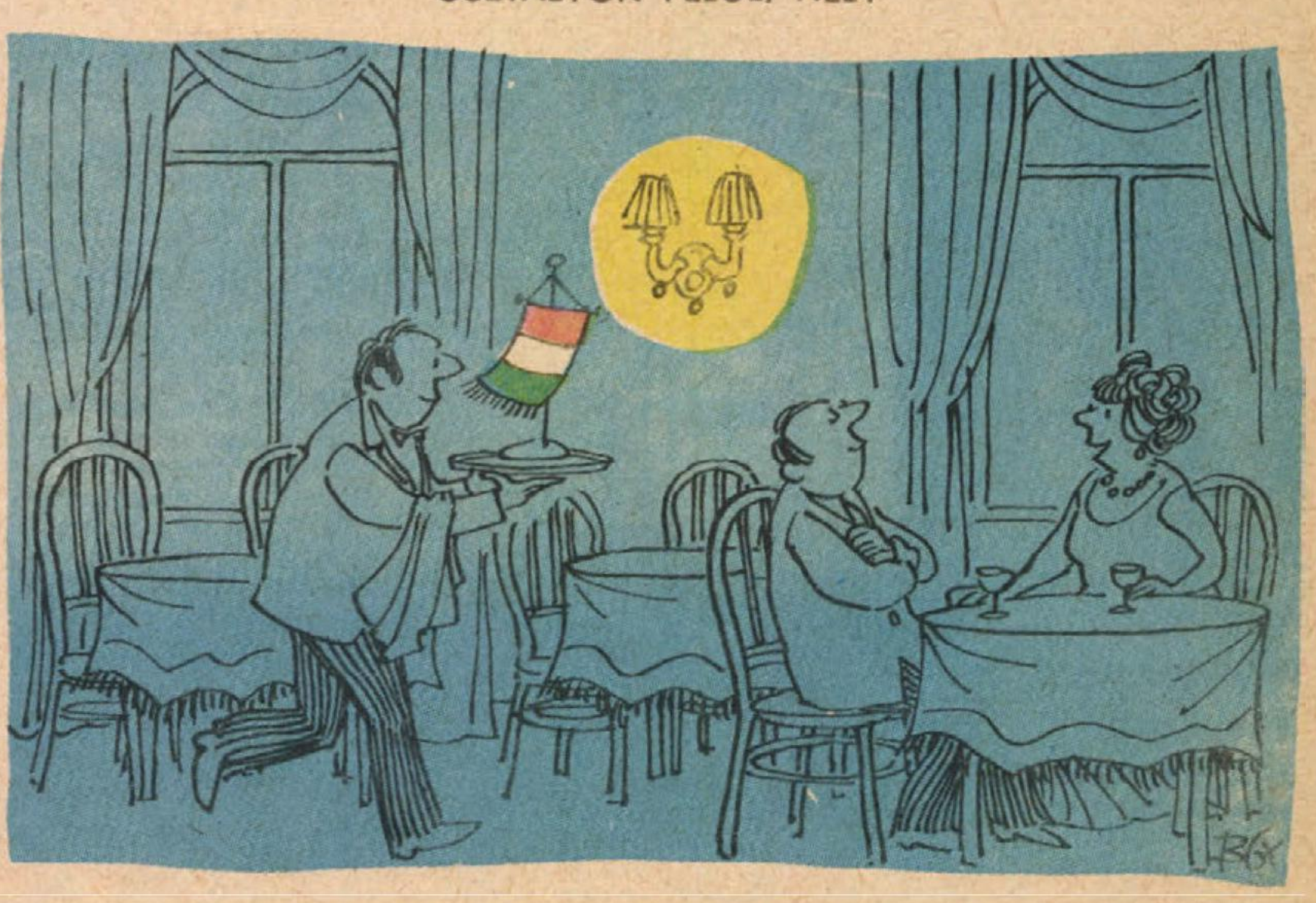
— Micsoda kérdés — mondta az aggastyán. — Természetesen semmi. Hát nem volt egyszerű, meg kellett küzdenem érte, de hála erős akaratomnak, végül is sikerült...

Peterdi Pál

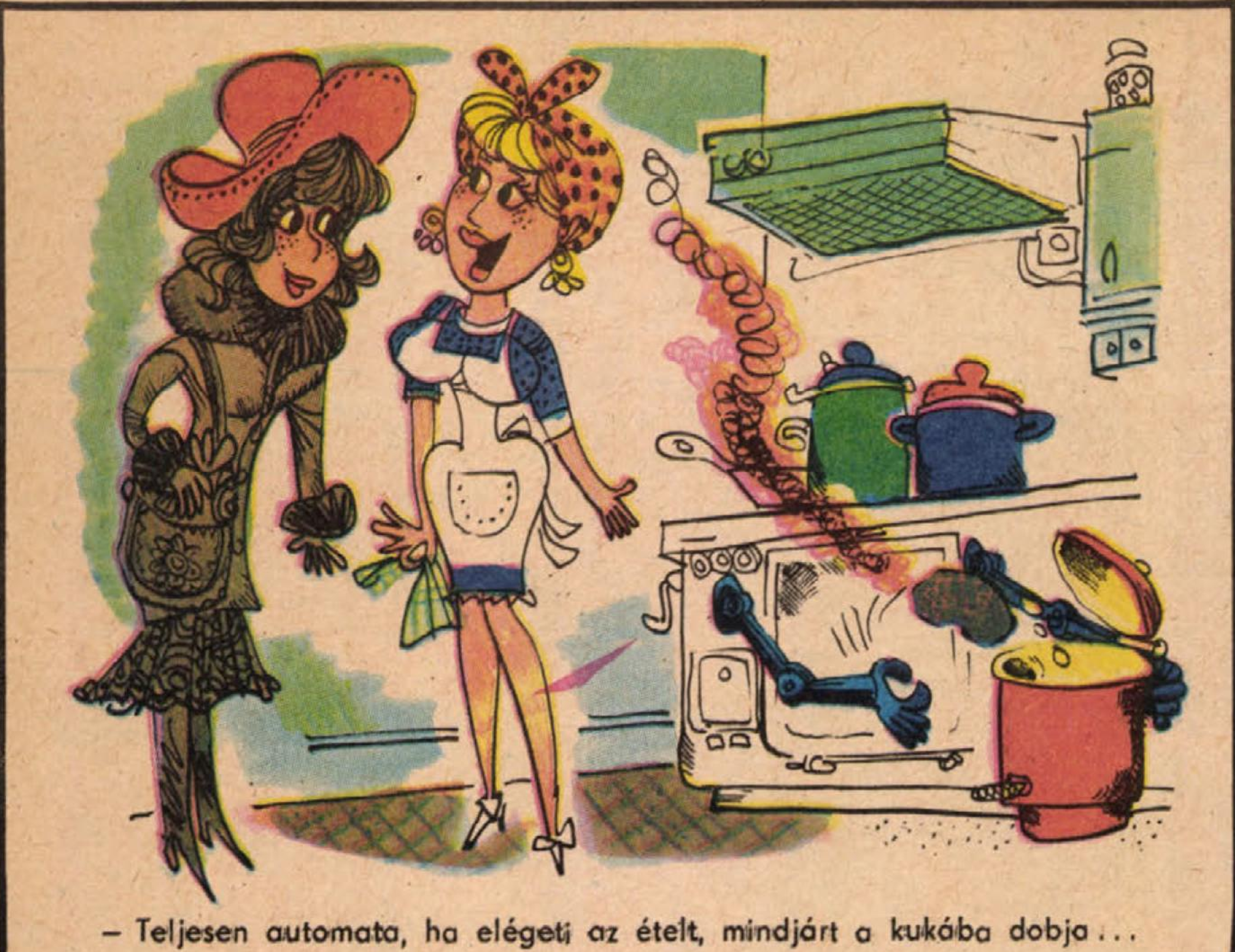
A PACIFISTA

OSZTÁLYON FELÜLI HELY

– Az árrendezés óta mi lehetünk itt az első magyarok...

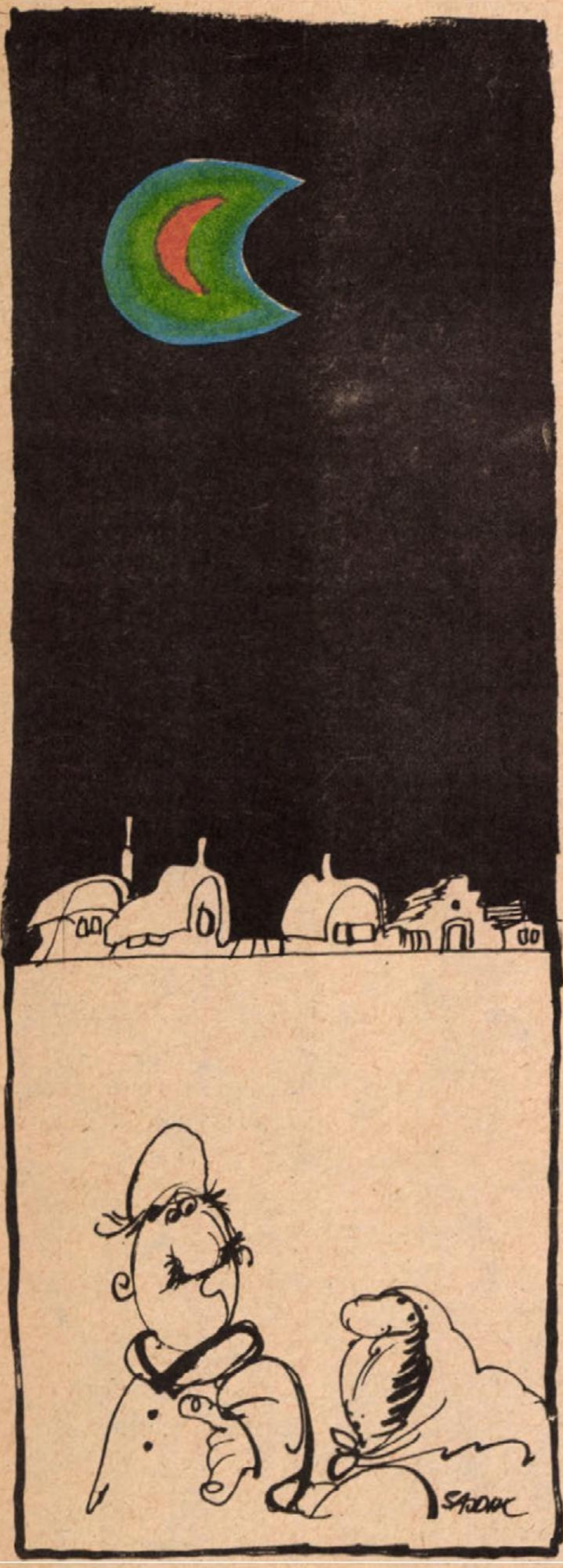
– Teljesen automata, ha elégeti az ételt, mindjárt a kukába dobja...

NEHÉZ ÉVEK

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

— A maga hobbiját nem kifogásolja a felesége?
— Dehogy, ellenkezőleg.
— És mi a hobbija?
— A mosogatás és takarítás.

– Jó lesz vigyázni a Franciskánkra, nagy udvara van a Holdnak, ilyenkor szabadosabbak a diszkóban.

Ügyiratszám: 012345678910 Ügyintéző: Én

T. ORSZÁGOS AJÁNDÉKBESZERZŐ ÉS ELOSZTÓ HIVATAL
TÉLAPÓ MIKULÁS IGAZGATÓ ELVTÁRS RÉSZÉRE.

Tisztelt igazgató elvtárs!

Szóbeli megállapodásunk alapján benyújtom cégünk ajándékigényét. Tudomásul vettük, hogy anyaghiány miatt nem tudják leszállítani a megrendelt egy, azaz egy darab lakást, amely mint a legszebb karácsonyi ajándék szerepelt cégünk listáján. Elvárjuk viszont, hogy pótlólagos szállítással legalább az elkövetkező ötven év folyamán teljesítsék kötelezettségüket. Közlöm továbbá, hogy a megnövekedett költségek miatt lemondok arról, hogy autó lapuljon az ablakba kitett csizmácskában.

Nem fogadom el viszont igazgató elvtárs 1979/8595/86/52(?) számú levelében foglaltakat, melyek szerint az Ajándékbeszerző és Elosztó Hivatal nem szállítja el a megrendelt ajándékokat a rendeltetési helyükre. Megértem, hogy munkaerőgondjaik vannak, hogy elavult a géppark, nagyon jól tudom, hogy még ma is lóvontatta szánon kell végigjárniuk a területet, hogy a gazdasági nehézségek miatt ismét elmaradt a konténerek beszerzése és továbbra is puttonyban kell szállítaniuk az ajándékokat. Azt is tudom, hogy kézbesítőgárdájuk kiöregedett, javarészt idénymunkára felvett ősz szakállú nyugdíjas kisegítőkből áll, akik nem vállalják, hogy felcipeljék az ajándékokat az emeletre, egészen az ablakba kitett csizmáig.

Mégsem fogadhatom el, hogy az ajándékokat az újság mellé gyömöszöljék a postaládába. Ha e téren nem történik változás, kénytelen leszek magam felhozni az ajándékokat a postaládából, mert más szankció ilyen esetekben nem áll a lakosság rendelkezésére.

Tudomásul vesszük, hogy a világpiaci árak, az OPEC, az iráni események stb. (nem kívánt törlendő) következtében az eddig befizetett összeget a négyszeresére kell kiegészíteni, s hogy a pótlást fizessük be vállalatuk egyszámlájára. Csak azt nem tudom, hogy melyik legyen az az egy számla. A villany, a gáz, a telefon, vagy a közért?

Sajnálattal fogadtuk legutóbbi — telexen érkezett — információjukat, miszerint ülőgarnitúrát sem szállíthatnak a csizmába. Meg jó minőségű teát, amit nem idehaza csomagolnak fűrészporból. Meg olyan nadrágot, ami nem esik le az emberről, viszont nem olyan szűk, hogy sterilizál, mint az indiai családtervezési program néhány évvel ezelőtt. Ja igen, Orion színes tévét is kértünk szállítani, még sincs. Továbbá emlékeztetjük Önöket 42 oldalas listánkra, hogy mit kérünk, és 84 oldalas válaszlistájukra, hogy ebből mi nincs, amely alapján üres marad az ablakba kitett csizmácska. Apropó! Miért nincs csizmácska?

Tótisz András

REGGELI BEMELEGÍTÉS

Fülöp György rajzai

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI......

Egy franciaországi kisvárosban, ahova sok külföldi vendég jár, az egyik kávéház ablakában a következő hirdetés áll:

„ITT MEGÉRTIK AZT A FRANCIA NYELVET IS, AMIT AZ ISKOLÁBAN TANÍTANAK!"

*

New Yorkból érkezett:

Az amerikai illuzionisták kongresszusán az egyik bűvész megkérdi a másiktól:

— És hogy van a szép kis feleséged, akit az első fellépésed alkalmával kettéfűrészeltél?

— Elváltunk. Ő most Bostonban és San Franciscóban él.

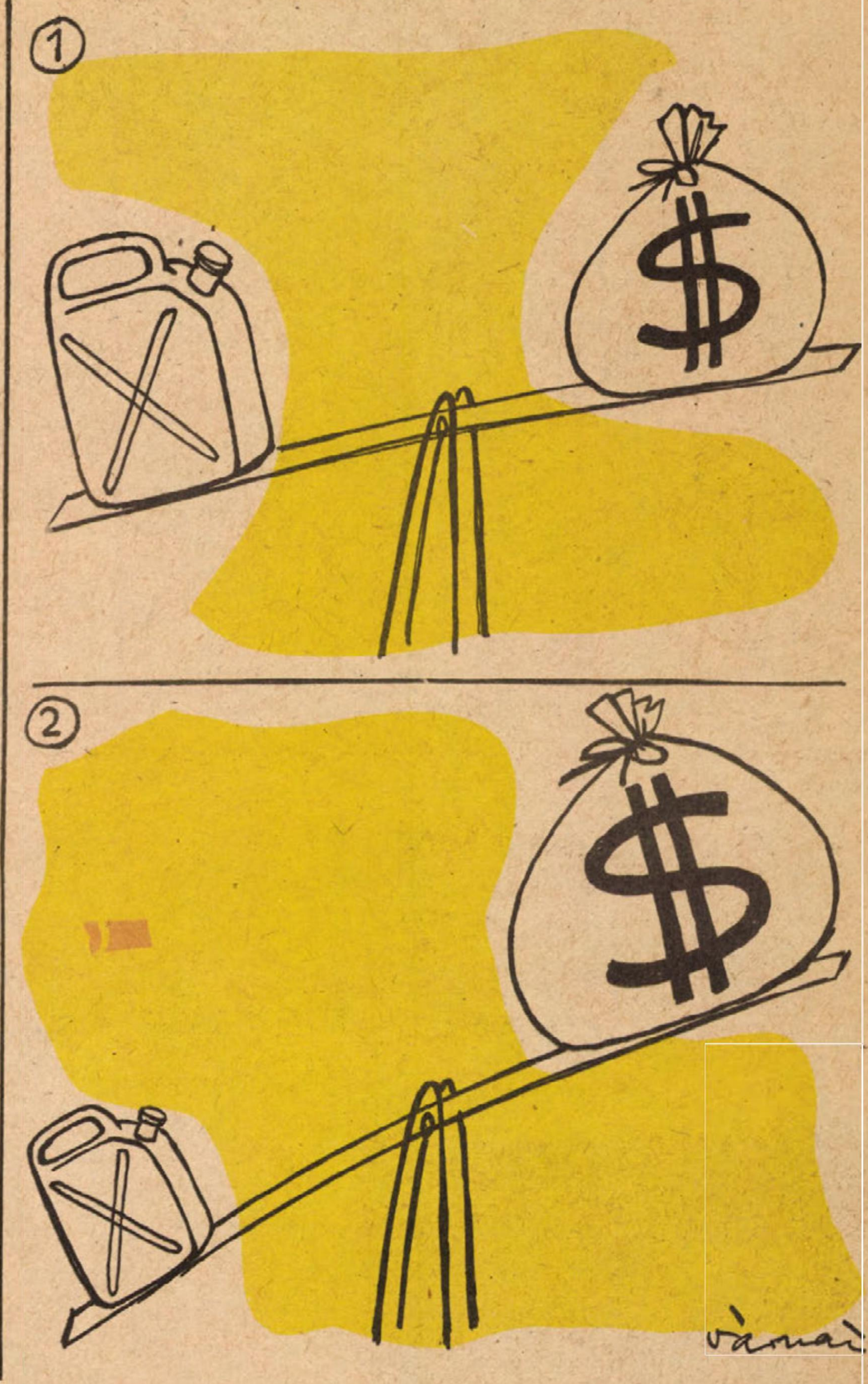
*

Két barátnő beszélget:

— Azt ígérted, hogy soha senkinek sem mondod el a titkomat, most pedig azt hallottam...

— De, szívem, én nem mondtam el. Csak elcseréltem egy másikra.

ÚJ TÖRVÉNY A FIZIKÁBAN

LOMTALANÍTÁS

Éljen! Általános lomtalanítás lesz a fővárosban. Szívből örülök neki. Ki az ócskasággal, csonttal, ronggyal, limlommal, vicik-vacakkal, dirib-darabbal, vásottal, avíttal!

Nagy ötlet ez a lomtalanítás. Jó a begyűjtőnek (ingyen jut hulladékhoz), jó a lakónak (megszabadul a lomtól), jó a lomnak (megszabadul a lakótól).

Hírlik, sok érték is bekerül a lomok közé. Állítólag találtak már kidobva XIV. Lajos kori komódot, színarany gyertyatartót, sőt eredeti Rembrandtot is. Illetve a képét. No persze, kinek kell egy ilyen Rembrandt, aki még szarvast se tudott festeni hűs forrás partján, fonalat gombolyító cicát sem?!

Akkora nagy találmány ez a lomtalanítás, hogy ki kellene terjeszteni.

Az emberekre. No, nem úgy! Nem arra gondolok, hogy a férj kitegye megunt feleségét, a feleség meg a férfiatlan urát.

De annyi minden van, amit még ki lehetne dobni, amitől meg lehetne szabadulni.

Az év bizonyos napján jönne egy szép nagy kocsi, összeszedné, ami lom, szemét, salak odabent található. Hol? Hát odabent.

Szépen, rendben, összekupacolva kell lerakni a járda

szélén azt a sok ócskaságot, amitől inkább szenvedünk, mint a lyukas cipőtől, a kibelezett hűtőszekrénytől, vagy a foszlott díványpárnától.

Úgymint irigységet, megalkuvást, kéz-kezet-most, fúrást, intrikát, anyagiasságot, önzést, féltékenységet, haszonlesést talpnyalást, feljelentgetést, gyávaságot, bosszúállást, kicsinyességet, nagyképűséget, szolgalelkűséget, sovinizmust, antiszemitizmust, zsarnokoskodást, kapzsiságot, színlelést, álnokságot, karrierizmust, kíméletlenséget, lustaságot, törleszkedést, sznobizmust, fennhéjázást, ingyenélést, hazudozást, hízelkedést, hűtlenséget, hiúságot, hülyeséget.

Óvatosan tessék lomtalanítani, nehogy értékek is veszendőbe menjenek! A karrierizmus színre-formára hasonlít az ambícióra, a hízelgés az udvariasságra.

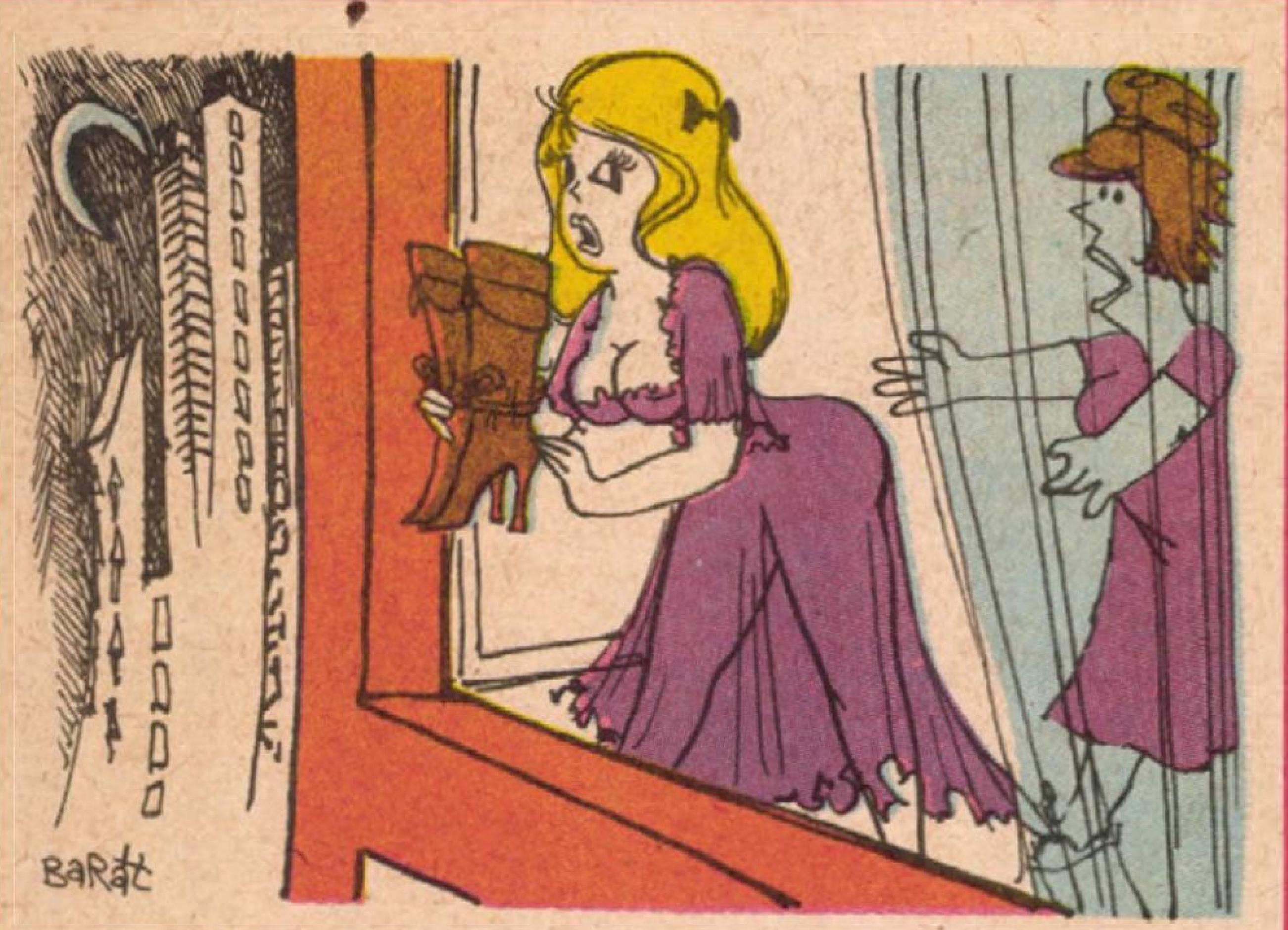
Hát akkor megvagyunk? Indulhat a kocsi!

Hóóóó! Valamit itt felejtettek! Dobják csak fel a kocsira ezt a kupacot is: vesztegetés, kenés, csúszópénz. Utálatos lomok, ideje megszabadulni tőlük.

Mit mond, szakikám? Hogy nem veszi fel, csak borravalóért?

Novobáczky Sándor

DECEMBER 6

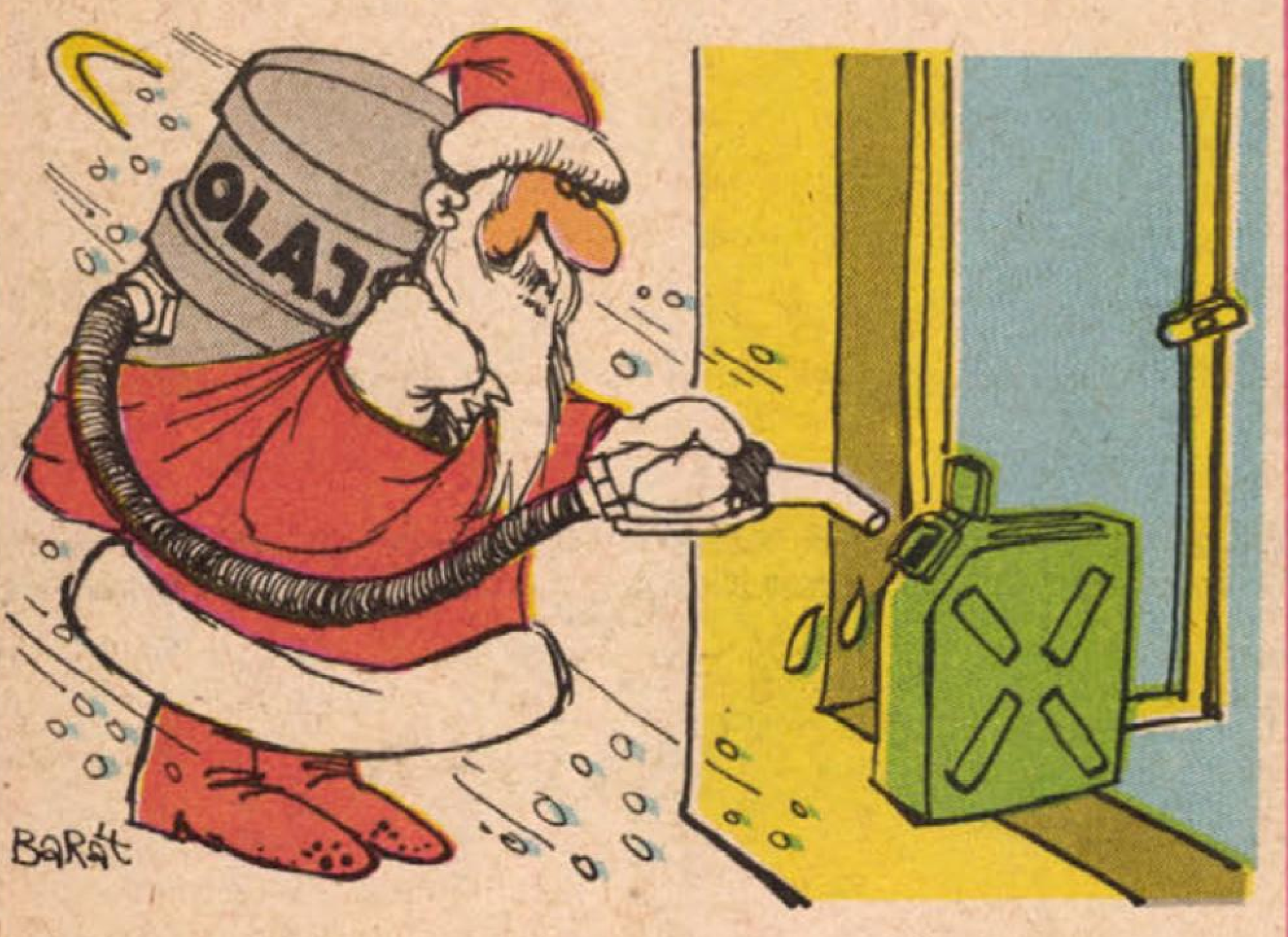

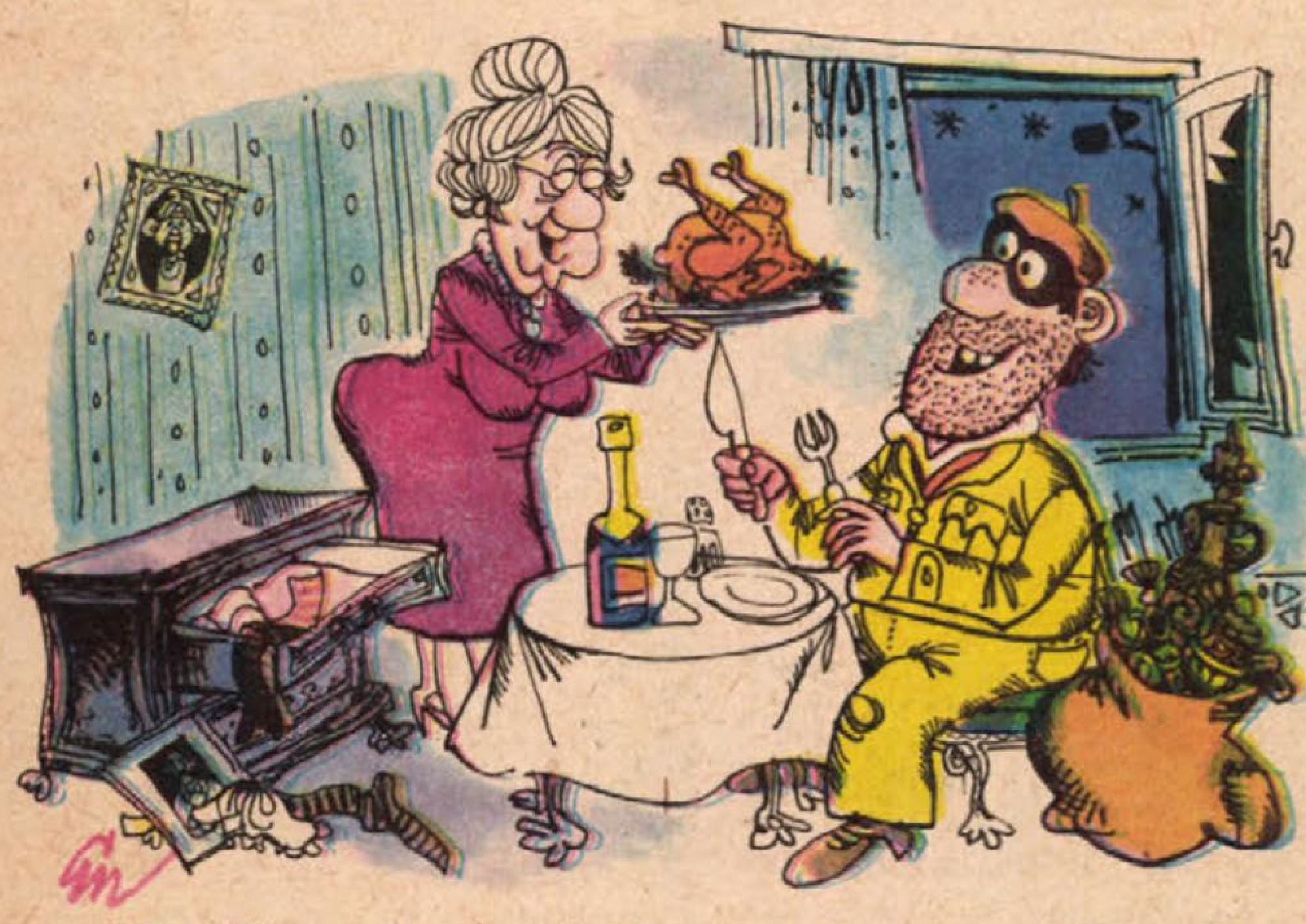
– Ezernyolcszáz forintot csak úgy kiteszel az ablakba?

KÓRHÁZI MIKULÁS

VÁLTOZNAK AZ IDŐK

– Maradjon még, fiatalember, mert most mesélem el, hogy kérte meg a kezemet az én megboldogult férjem.

A PARKOLÓ EMBER

Dőlt Rumbold érettségizett autótulajdonos nem tartozott azok közé, akik csak úgy minden ok nélkül elgondolkodtak volna a világ dolgain. S amikor az Erzsébet-híd és az Astoria közötti utat egy kora délutáni órában másfél óra alatt tette meg, csak megvonta a vállát, további következtetéseket nem vont le az ügyből.

Autós életének második leckéjét néhány héttel később kapa. A Keleti pályaudvarra indult külföldről érkező ismerőse elé, ám a forgalom olyan lassú volt, hogy amikor odaért, már csak az indulási oldalra volt érdemes kimennie.

Dőlt Rumbold az érettségi vizsga óta először, gondolkodni kezdett. Az még nem lenne baj, gondolta, hogy túl sok autó van, hiszen az autó jó dolog, ha nem az lenne, én sem vettem volna. A baj talán az, hogy az úttest két oldalán autók állnak, s nyilván ez okozza a fennakadást, ez lassítja a forgalmat. Mennyivel gyorsabban tudnának haladni a kocsik, ha az úttest egyik sávját nem zárnák el az ott parkoló autók. Mert ha elképzelünk egy háromsávos utat, melynek a szélén autók állnak, akkor az tulajdonképpen csak kétsávos, pedig ha háromsávos lenne, sokkal több autó közlekedhetne rajta.

Dőlt Rumbold, mikor idáig ért az eszmefuttatásban, elfáradt, úgy érezte, hosszabb pihenésre lesz szüksége, hogy elméletét teljes vértezetében kipattinthassa. Beült egy kávéházba, fröccsöt rendelt. Igaz, ha sokkal több autó férne el az utakon, akkor mégiscsak engedélyezni lehetne, hogy az út szélén is álldogáljanak, hiszen ha minden autó mindig menne, akkor minden autóban ülnie is kellene valakinek, ami egyúttal azt is jelentené, hogy akik az autójukban ülnek éjjel-nappal, azok nem is dolgoznak, családjukat elhanyagolják, s még az sem kizárt, hogy gyereküknek a postás az apja.

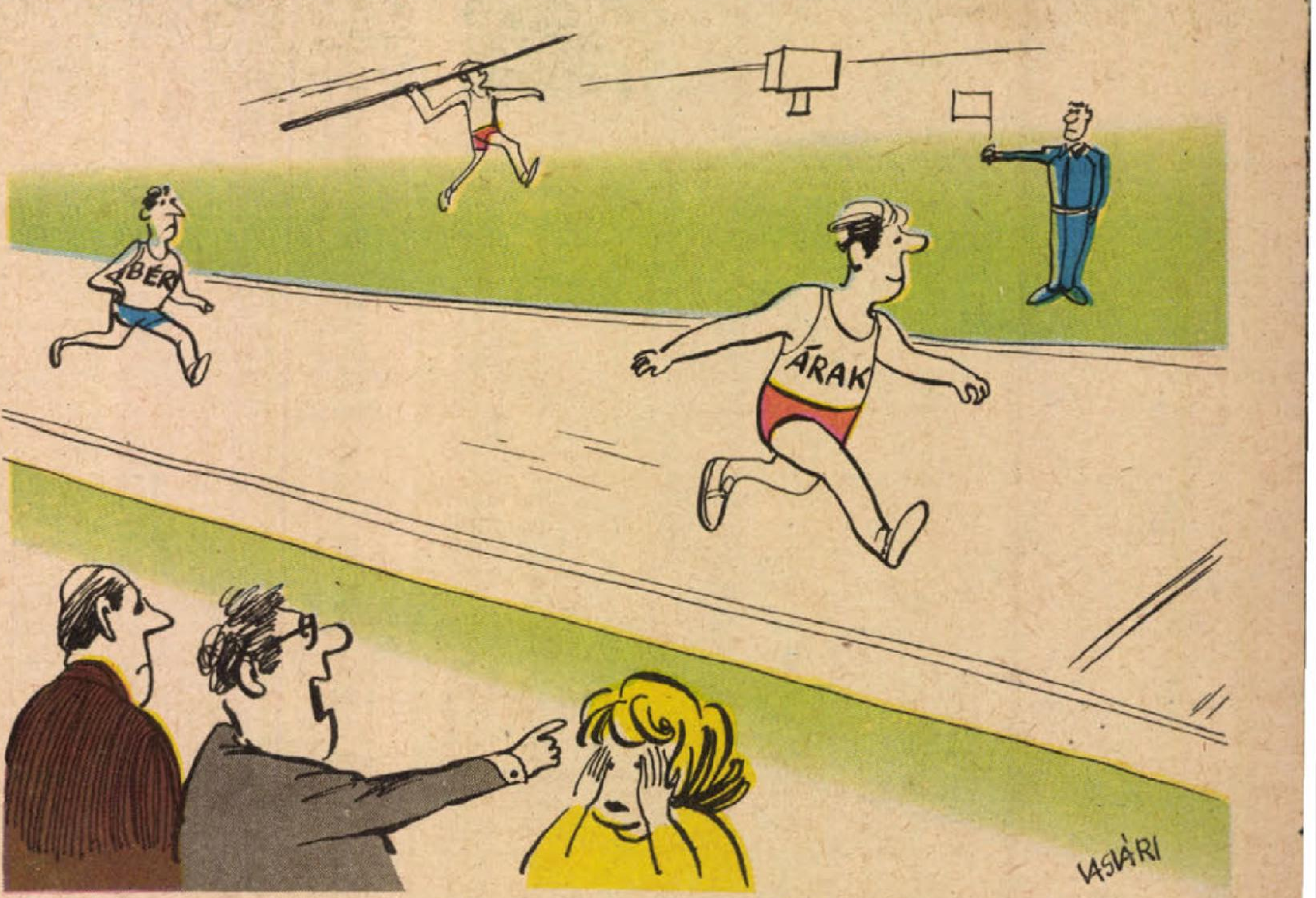

Talán be kellene iratkoznom egy esti egyetemre, tűnődött magában Dőlt Rumbold, hogy behatóbban tanulmányozhassam a témát. Persze, ha nem állnának autók az úttest szélén, akkor valóban gyorsabb lenne a közlekedés, tette hozzá magában, de a leggyorsabb akkor lenne, ha nem lennének sem személygépkocsik, sem egyéb járművek az utakon. Megszűnne a zsúfoltság, kevesebb lenne a baleset, az autóvezetésből adódó stressz és idegeskedés.

Persze, gondolta tovább, még így is előfordulhat, hogy két gyalogos összeütközik, akár egymással, akár a törvénnyel, sőt, olyan eset is elképzelhető, hogy valaki rálép a mellette álló ember lábára. S a szocializmus építésének jelenlegi szakaszában, figyelembe véve a megváltozott környezetet, mindez igencsak káros lenne, hiszen a munkahelyi kapcsolatok, s az ezzel összefüggő demokrácia még sohasem volt annyira fontos, mint most vagy soha. A legjobb tehát az lenne, ha az utakról nemcsak az autókat, de a gyalogosokat is kitiltanák, s a népgazdaság ebből származó veszteségeit abból a többletnyereségből fedeznék, amely abból adódna, hogy nem kellene az utak mentén parkolóórákat felszerelni, melyeket a pesti népnyelv „többekerülalevesmintahús” néven emleget.

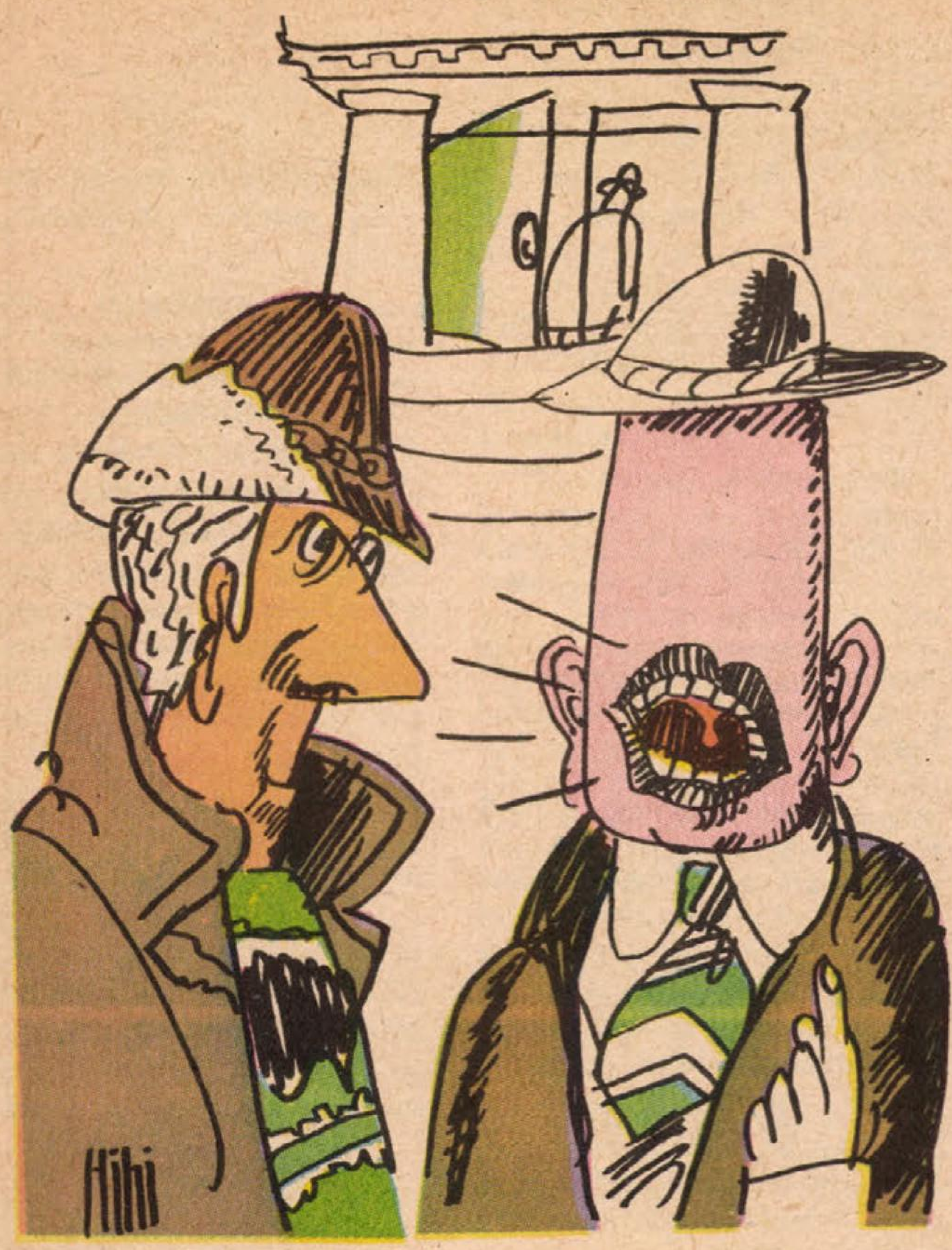
Dőlt Rumbold, miután azt ilyen jól kigondolta, elsimította homlokán a ráncokat, megigazította nyakkendőjét, fizetett mint régen egy katonatiszt, majd kilépett a kávéházból, beült az úttest szélén várakozó autójába és néhány másodperc múlva óránként kilenc kilométeres sebességgel eltűnt a délutáni közlekedés forgatagában. Boldog volt.

Föld S. Péter

– Könnyű neki, doppingolják!

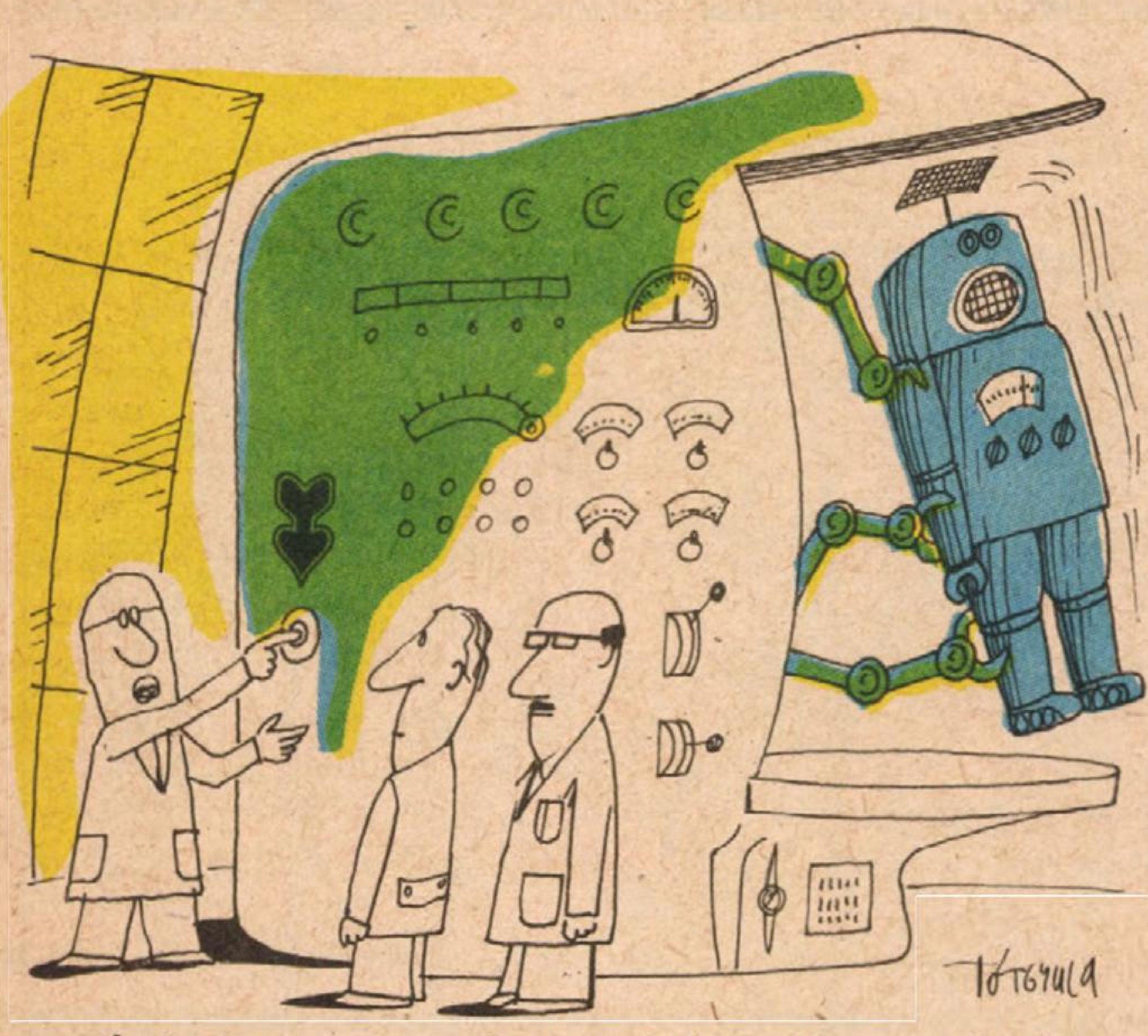
A SZINKRON FILMGYÁRBAN

– Ha behunyod a szemed, megismersz!

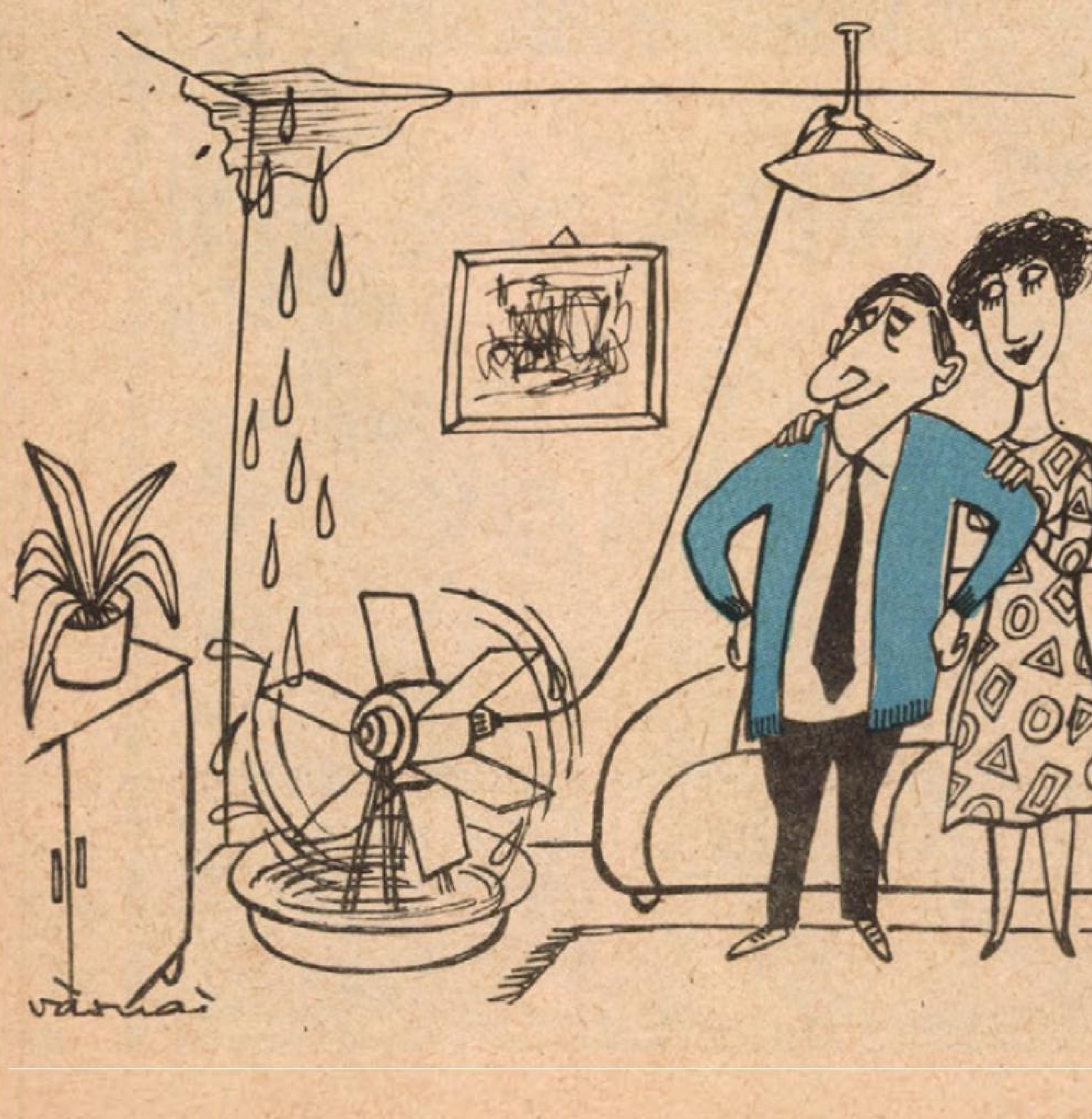

– Micsoda malőr! Mire véget ért a viszonyom azzal a verébbel, a többiek elrepültek délre!

– És ha itt megnyomnak egy gombot, akkor a gép előállít egy olyan robotembert, amelyik kezelni is tudja...

HÁZILAG ELKÉSZITETT VÍZI ERŐMŰ

ÖTEZREDIK KAPCSOLAT

Olyan lázas készülődés volt az Egyetemen, hogy senki sem tudta, vajon az 1979/80-as tanév, vagy már az 1980/81-es tanév zajlik-e. Igaz, ez csak részletkérdésnek minősült az Egyetem életében, ezért halkan kopogtattak a kapcsolatügyi rektorhelyettes párnás ajtaján, majd belépett hozzá magánkívül a főtitkár.

— Még tíz perc, és megőrülök! — kiáltotta.

— Bírja ki az ünnepségig, akkor úgyis olyanok leszünk, mint az őrültek háza! — mondta megértően a rektorhelyettes. — Egyébként mi a baj? Benáthásodott az énekkar, vagy nem érkezett meg a drapéria?!

— Az ötezredik együttműködési szerződés megkötéséhez szükséges ajánlat nem érkezett meg! De az is lehet, hogy más címre vitte a postás...

— Ez bizony előfordulhat...

— De az nem, hogy az ötezredik együttműködési szerződés megkötése nélkül ünnepeljük meg egyetemünk fennállásának ötvenharmadik évfordulóját! Ez lenne az ünnepség fénypontja!

— Bizony, bizony... Most mit csináljunk?!

— Én megőrülök. Én meghamisítom a statisztikánkat! Mert ha befutna az ötezredik együttműködési szerződés, akkor egyetemünk fennállása óta, a vasár- és ünnepnapokat is beszámítva, egy napra három egész nyolc tized kapcsolat jutna, és ennyit még a Sorbonne és a Harvard sem mondhat együttvéve magáénak!

— Vegyünk fel kapcsolatot egy megyével!

— Már huszonhárom megyével van kapcsolatunk!

— Hogy hogy? Hiszen nálunk csak tizenkilenc megye van!

— Az nem számít! Fő az, hogy nekünk huszonhárommal van együttműködési szerződésünk!

— Akkor talán vegyünk fel kapcsolatot egy külföldi országgal!...

— Már eddig is több országgal van kapcsolatunk, mint az ENSZ-nek!

— Esetleg egy külföldi egyetemmel, vagy tudományos intézménnyel...

— Legutóbb a brazíliai Anakondatej Pasztőröző Intézettel szerződtünk kutatócserére, de kiküldött kutatóink nem bírják elviselni ott a fojtogató légkört. És az új-guineai Fejzsugorító Intézetben is elveszett a delegációnk feje...

— Mi lenne, ha a hazai intézményekkel és egyetemekkel próbálkoznánk?

— Az csak akkor megy, ha új egyetemet, vagy intézményt létesítenek! Nekünk már negyven testvéregyetemmel, kilencvenöt testvérvárossal, százhatvanhat mostohaintézménnyel és ezerkétszáznégy leányvállalattal van kapcsolatunk.

— A hallgatói létszám viszont csak ezerkétszáz.

— Az nem baj, így legalább minden hallgatónkra egy egész három tízezred leányvállalattal kötött szocialista együttműködési szerződés jut!

— És hogy állunk a termelőüzemekkel, állami gazdaságokkal és téeszekkel kötött szerződésekkel?

— Kismillió van belőlük. Van olyan is, amit kétszer is aláírtunk, mert időközben az első szerződéskötést elfelejtettük.

— Akkor, most ötezrediknek valami exkluzív szerződés kellene!

— Együttműködési kapcsolatunk van a Vidám Parkkal és a Body Building Egyesülettel...

— Igen, igen, de még hiányzik valami...

— Én megőrülök!

— Várjon még!... Mi lenne, ha gyümölcsöző kapcsolatot teremtenénk a MÉH Trösztel?

— Minek??

— Hogy az együttműködési szerződés értelmében évenként száz mázsa szerződési dokumentumot szállítunk nekik...

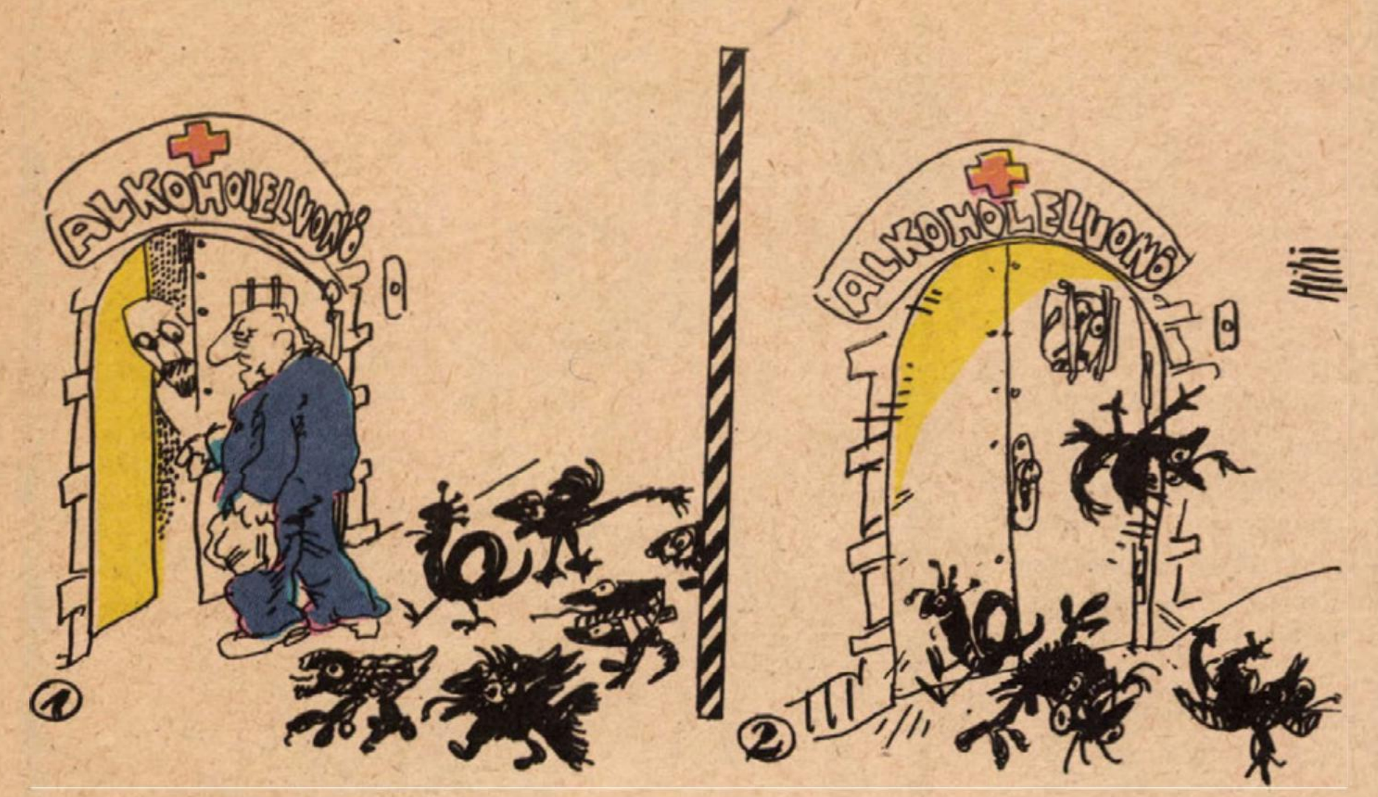
— Ez nagyszerű, de akkor mire használjuk majd az irattár modern, nyolcemeletes épületét?!

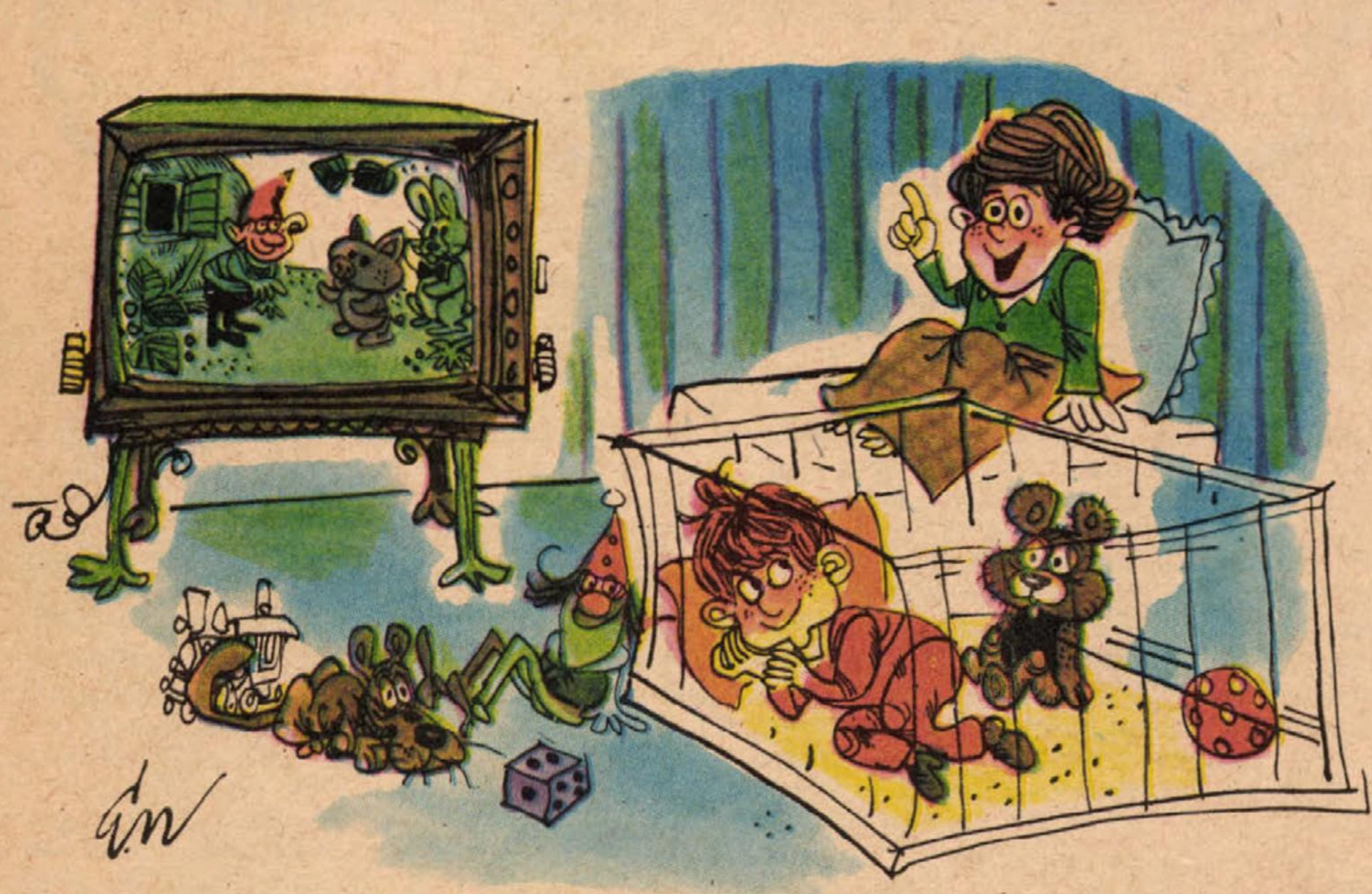
— Megmondom. A tanév minden napjára szervezünk nyolc tudományos konferenciát vagy szimpoziont, hogy az épületben minden szinten, szinte mindig vendégül láthassuk a világegyetem tudásszomjas lakóit.

— Kitűnő gondolat! Már nem is kell annyira megőrülnöm...

Tormai László

NAGY ELHATÁROZÁS

– Aludjunk most délután, Lacika, mert éjjel tizennyolc éven felüli film lesz...

SZILÁNKOK

MAI ÓSZERES

— Ez a ruha használt. Csak nem képzeli, hogy megveszem?!

GYÓGYÍTHATATLAN

Vannak gyógyíthatatlan egészségesek is.

GRATULÁCIÓ

— Gratulálok, hármasikrei születtek.

— Mit érek vele? Már van főbérleti lakásom.

UDVARIASSÁG

— Mielőtt elütök egy gyalogost, mindig udvariasan elnézést kérek.

PECH

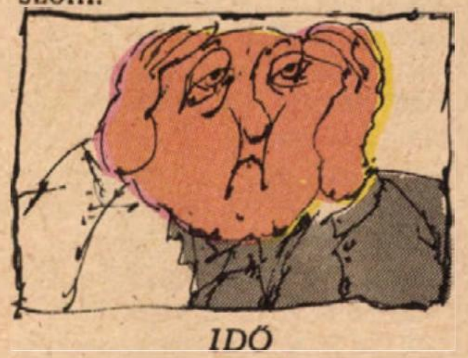
— Ez az én formám! Most vettem egy esernyőt, és nem esik az eső.

KÉRELEM

X. olyan kedvesen tud elutasítani egy kérelmet, hogy az ember hálásan megköszöni.

ALTATÓ

— Ha nem tudok elaludni, végiggondolom az életemet. Az pedig olyan unalmas, hogy rögtön elalszom.

IDŐ

A körzeti orvosnál egy betegre néha csak két perc jut, mert az egészségesek sokszor húsz percig is panaszkodnak.

SZÉP KIS SZÜLŐ

— Ha már nekem nehéz gyermekkorom volt, legalább a gyermekemnek is legyen az.

A HÉT LEGBLŐDEBB VICCE

— Nincs nálad egy dugóhúzó?

— Miért?

— Közlekedési dugóba kerültem.

FIZETÉSNAP

— Este tíz óra. Ilyenkor már rég haza kellett volna érkeznie részegen a férjemnek.

ÁLLATBARÁT

A kutyát a hűségéért szerette Béla, aki éjjel-nappal csalta a feleségét.

SZIGORÚ APA

— Ha még egyszer intőt hozol haza, havi 1000 forint zsebpénzt kapsz, mondta fiának a szigorú apa, aki havonta 3000 forint zsebpénzt adott a gyereknek.

Galambos Szilveszter

SZÓSZÖCSKÉK

Egyik napilapunkban hökkenten meredek egy címre: „A *Béjárt*-együttes vendégjátéka Bécsben."

Nos, az említett — és eléggé jól *béjáratott* — *járt*, de — miért, miért se — soha *Béjárt*, mindig *Béjart* (ejtsd: bezsár) néven. Az ördög se ismeri ki magát ezeken a fránya franciákon.

*

Tengerparti kocsma Normandiában. A luxemburgi *Freddy Pansini*, a Fordítók Nemzetközi Szövetségének egyik vezetője meséli:

— Magyarországhoz egy mulatságos emlék is fűz. Néhány éve Bécsből vonattal utaztam Budapestre. A kupéban ketten ültünk, egy magyar lány meg én. A lány néhány angol szón kívül csak magyarul tudott, én kézzel-lábbal próbáltam megértetni magam. Egy ízben meglehetősen hosszadalmas történetbe bonyolódtam, s a végén várakozással tekintettem a lányra, tudott-e követni.

— *Again* — mondta ő, mert ennyit még tudott angolul. Vagyis, hogy mondjam el még egyszer.

Sóhajtva belefogtam a sztoriba elölről. Amikor a végére értem, a lány ismét csak ennyit mondott: — *Again*.

A jó mindenségit, gondoltam, hát hányszor kezdeti újra velem? De hát rendben van, elmondtam a hosszú történetet harmadszor is. A lány csodálkozott, miért mondom el háromszor ugyanazt; én még inkább csodálkoztam, miért mondatja el velem háromszor, ha amúgyis érti. Csak a Keleti pályaudvaron tudtam meg, hogy amit én „again"-nak értettem, az voltaképpen „igen" akart lenni, s nem angolul, hanem magyarul...

— Most már talán világos, ugye, miért vállaltam vezetői funkciót a Fordítók Nemzetközi Szövetségében — fejezte be történetét a normandiai kocsmában Pansini.

*

Franciaországi utam során megismerkedtem egy Párizs mellett élő brit hölggyel, aki közölte, hogy nemrégiben Japánban járt.

— És képzelje, az egyik tokiói étteremben sehogy sem akartak megérteni. A felszolgáló kislány nem tudott sem angolul, sem franciául. Már-már azon voltam, hogy átmegyek egy másik vendéglőbe, amikor kiderült, hogy mégiscsak van egy nyelv, amelyet mindketten beszélünk. A kislány ugyanis kétségbeesésében megpróbált *magyarul* szólni hozzám.

Elképedt ábrázatom láttán a hölgy hozzátette:

— Tudja, a férjem magyar. Azt, hogy kije magyar a tokiói pincérlánynak, nem tudom. De jól teszi, ha az önök nyelvét tanulja. Azzal néha messzebb jut az ember, mint az angollal meg a franciával együttvéve...

*

Olvastam, hogy Berlinben megnyitották Karácsonyvárost. „A vidámság-centrum mézeskalács-kulcsát" — jelenti a Magyar Távirati Iroda — *Knecht Ruprecht, Berlin ügyvezető főpolgármestere adta át Télapónak*".

Gondolom, Knecht Ruprecht (a német *Mikulás*) csak az ünnep idejére vállalta el az ügyvezető főpolgármesterséget Berlinben. Alkalmilag küldhetne egy virgácsot Budapestre, az MTI nevű krampusznak!

*

Kecskemétre látogatott a tévé, hogy onnan „*Michelangelo szobormásolatairól*" tudósítson. Michelangelo szobrairól tudtunk, szobormásolatairól még nem. Tehát a mester azon kívül, hogy szobrokkal ajándékozta meg Itáliát, szobormásolatokat is készített Kecskemétnek.

Hacsak nem arról van szó, hogy szobrairól *mások* másolatokat készítettek az egyébként nem róla híres városban.

A henye fogalmazásért megint csak virgács járna. De Kecskemétről lévén szó, adjunk a riporternek inkább egy — *barackot*...

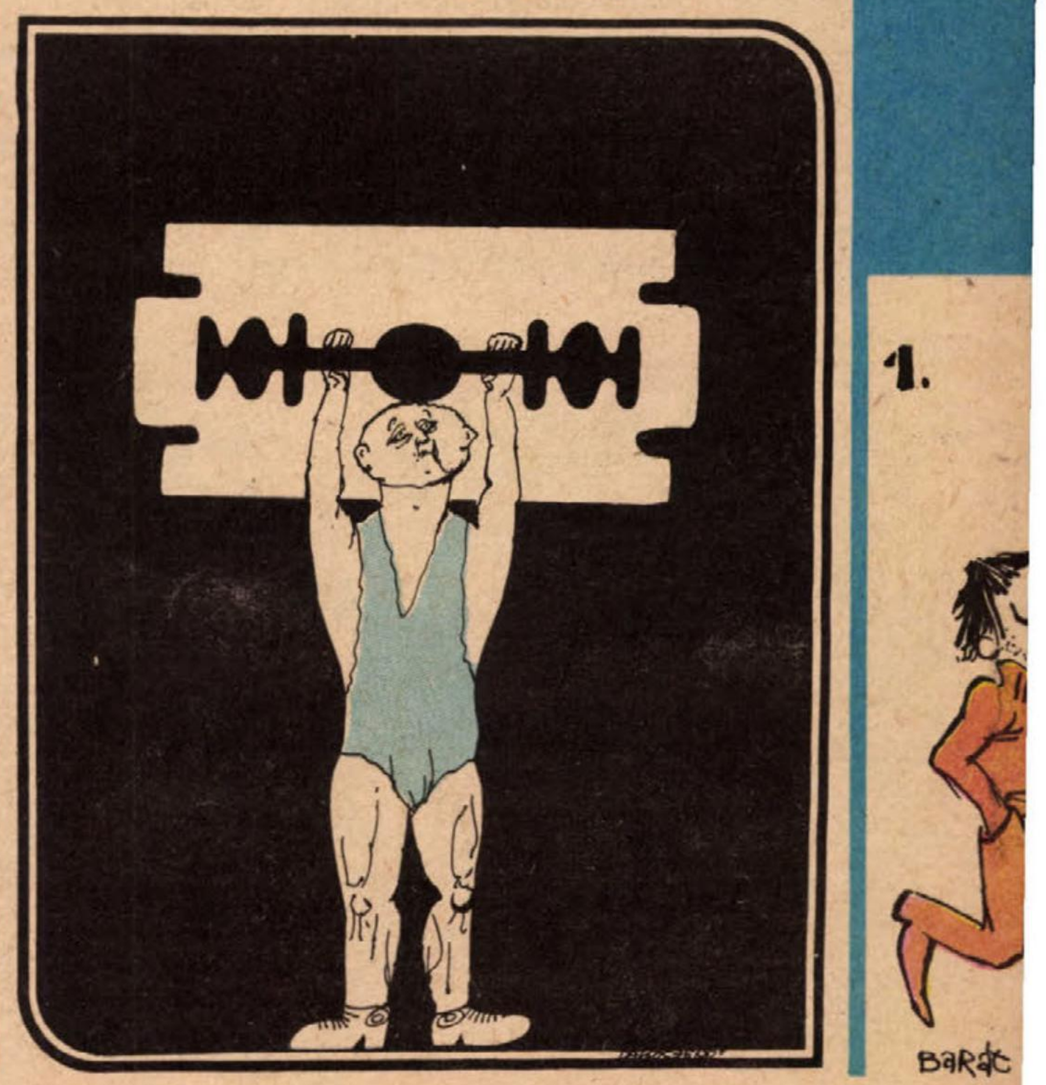
Timár György

AZ ÚJ MATEMATIKUS

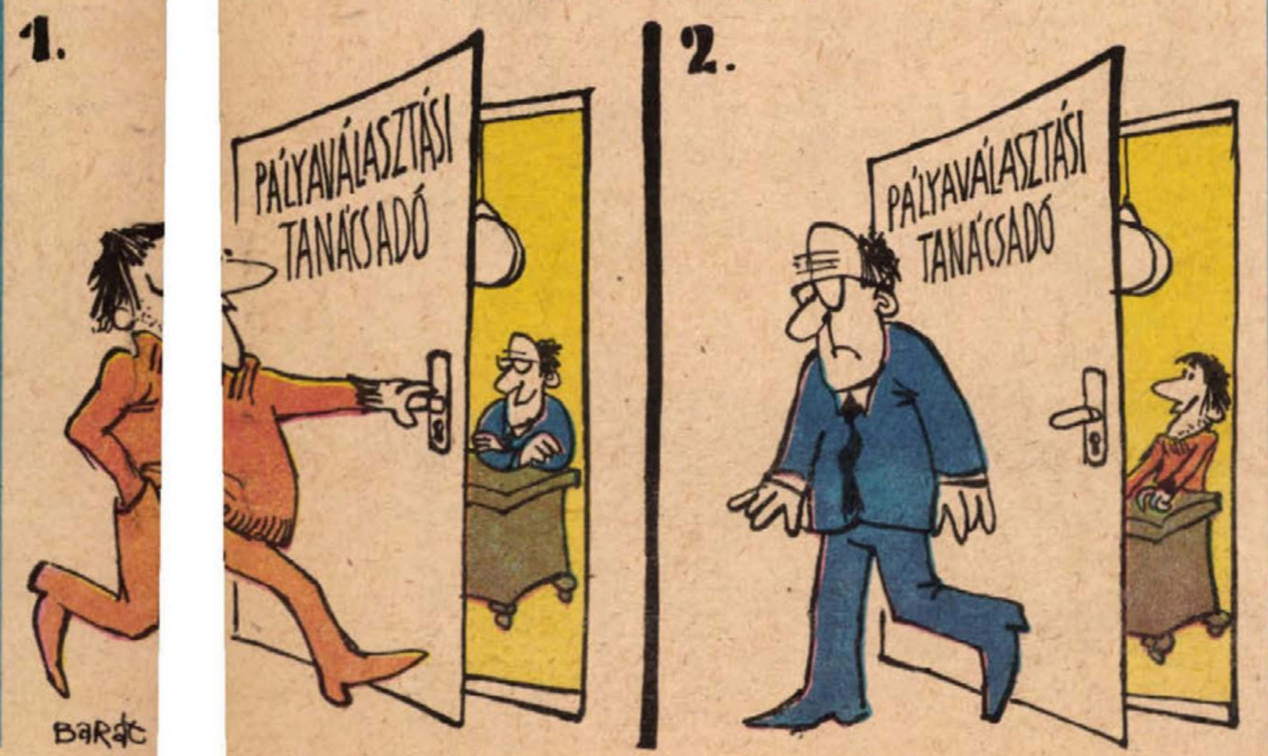

– De például a halmazati büntetésről csak hallottatok!

SÚLYEMELŐ

NEM ELVESZETT GYEREK

RÁMENŐSSÉG

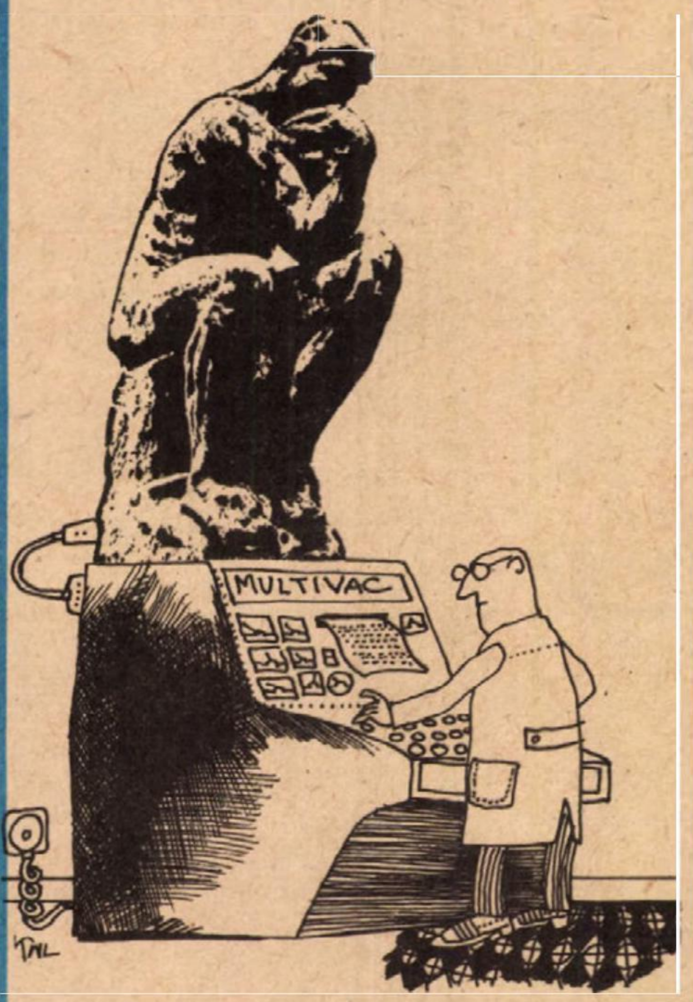

– Van néhány eladó régisége, mint például ez a pisztoly?

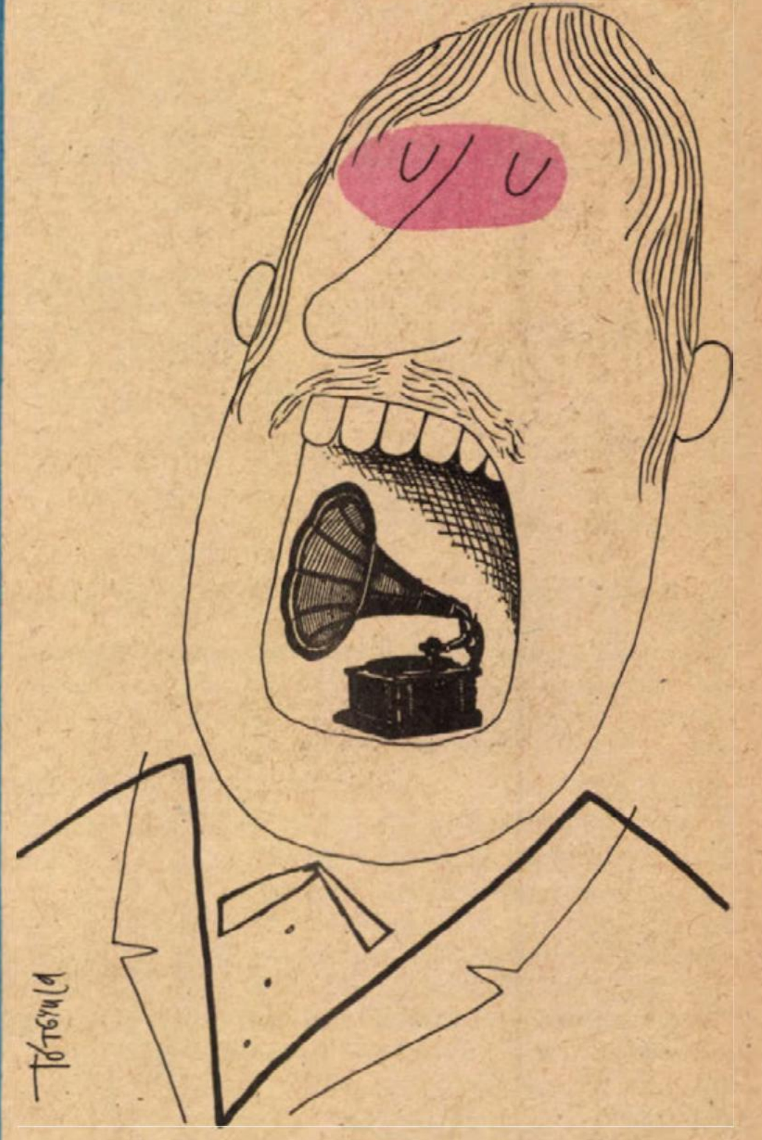
VILÁGTAKARÉKOSSÁGI KAMPÁNY

GONDOLKODÓ GÉP

RÉGIMÓDI LEMEZLOVAS

TRIBÜN

Bill Pond, a kanadai jégkorong egyik érdemes veteránja mókás hobbynak hódol. Fogakat gyűjt. A saját fogait, amelyeket tizenhárom éves pályafutása során vertek ki a jégen.

— Felfűzöm őket — mondja. — Egy kis láncot akarok a slusszkulcsomra. Az ügy szépen halad. Ma már több van a láncon, mint a számban.

—o—

John Campanát, a Bucknell kitűnő labdarúgóját megkérdezték, van-e valami kabalája.

— Hogyne volna — hangzott a válasz. — Ha például egy nagy mérkőzés napján kiugrom a tizedik emeletről, rögtön tudom, hogy az rossz ómen.

A Nottingham Forest 4-1-re kikapott a teljesen esélytelen Southamptontól. Brian Clough, a Forest menedzsere így nyilatkozott a mérkőzés után:

— Nem igaz, hogy a csapat fáradt volt a szerdai kupameccstől. Egyedül Peter Shilton, a kapus lehetett fáradt, akinek négyszer kellett lehajolnia, hogy a labdát kikotorja a hálóból.

—o—

Az utolsó menet előtt azt mondja az edző az ökölvívónak.

— Na, végre rájöttem a gyenge pontjára. Amikor te a földön vagy, az ellenfeled leereszti a kezét és teljesen védtelenül áll a szorítóban.

Rudi Gutendorf, a kitűnő nyugatnémet fociprofesszor mondta:

— Az edző nősüljön meg. Szüksége van a feleségére, mert előbb-utóbb rájön, hogy nem szidhatja mindenért a játékvezetőt.

—o—

Gordie Howe, a kanadai jégkorong Nagy Öreg Embere mondta:

— Mire rájöttem, milyen okos ember volt az apám, a fiam rájött, milyen ostoba ember vagyok én.

(p. p.)

HOGYAN KÉSZÜL A HANGLEMEZ A VASFÜGGÖNY MÖGÖTT

MUSIC WEEK OCTOBER 27, 1979

TIP SHEET

Recording behind the Curtain

PIERRE TUBBS has just returned from Hungary, having produced the top group in the

A fenti címmel érdekfeszítő riportot olvashattunk a Music Week című londoni szaklap október 27-i számában. Pierre Tubbs úr nyilatkozatát közlik, aki minden baljós előérzete ellenére épségben érkezett vissza Magyarországról Londonba. Beszámol kiruccanása okáról: megbízták, hogy a Keleti Blokk kitűnő együttese, a Fonográf részére készítsen el Budapesten hat felvételt. A derék menedzser elmondja, hogy még sosem járt Keleten, sokkal rosszabbra volt felkészülve, de a helyzet nyugodtnak tűnt. Magyarország egyetlen stúdiójában dolgoztam — folytatja lelkesen, megdicsérve a nyugati gyártmányú felvevő készülékeket, elfeledkezve arról, hogy például a szintén Magyarországon található Rádióban, két stúdióban is 16 sávos felvevő készüléken át készítik egyebek között a lemezeket is, nem beszélve a Zuglóországban található Filmgyár pazar hangstúdiójáról. — A felvételeket időben befejeztük — mondja —, és a kormányzat mindennap ellenőrizte a munkát. (Jó, hogy időt szakíthatott rá.)

— A felvételek technikája primitív és minden szabályt felrúg — közli hősünk —, mégis a zenekar véleménye szerint, a legjobb felvételét készítettük el. A Fonográf tagjai csak három esztendőben egy alkalommal hagyhatják el az országot és életükben nem látták még: hogyan mozognak nyugati művészek a stúdióban. Rengeteget tanulhattak — fejezi be bájos nyilatkozatát Pierre Tubbs úr.

Mi is rengeteget tanulhattunk ebből. Például kíváncsiak lettünk arra, hogy ilyen hírverés és lojális nyilatkozat nyomán, vajon hogyan adja majd el Tubbs úr a Fonográf felvételeit? ...

Tardos Péter

Csak úgy firkálgatok

NEM JÖN ÖSSZE

Ha nem tetszettek volna észrevenni, itt a legújabb pesti divat. A *nem jön össze.* Volt már sok minden, *állati, haláli, ciki, eszinemeszi, lerendeztük, ledöbbentünk, igyigaz.* Most meg itt ez a *nem jön össze.* Kitalálták, divatba hozták, ha kell, ha nem kell, használják. Karfiolt akartam főzni — nem jön össze. Feri vizsgázik matekból, de nem jön össze, bedobtam a lottószelvényt, de nem jön össze, Manci hozzá akar menni a Gyuszihoz, de nem jön össze, kértem a sógoromat, hogy hozzon Lengyelből egy irhamellényt, de nem jön össze. Odaillik, oda nem illik, jó, nem jó, mindenki használja, aki ad magára valamit, pénzbe se kerül, gondolkozni se kell. Már azon töprengtem, legokosabb volna összehívni egy nyelvvédő konferenciát, tiltakozni, kiáltványt írni a nemzethez, egy icipicivel jobban vigyázzunk édes anyanyelvünkre —, de mit csináljak, nem jön össze.

TÖPRENGÉS

Pénzt felvenni jó dolog, az ember azt hinné, hogy egy kulturális intézmény pénztáránál, ha már barátságosan nem is, de legalább kulturáltan viselkednek a népek. Hatalmas sor áll ama bizonyos intézmény pénztáránál, két ablak van, az egyiken tábla: „Cikkhonorárium", a másik a minden más. Amikor odaérek, az embertömeg összekeveredett, nem látni a sor elejét, végét, közepét, azt meg pláne nem, hogy hol válik kétfelé a sor. Tanácstalanul körülnézek, ekkor előttem szigorú hang szólal meg: „Mögém állni." Igenis, őrmester, értettem — mondom magamban, és beállok az orkánkabátos vén muki mögé, de valahogy mégse jó helyen állok. Kétlépésnyire tőlem magas, ősz hajú, elegáns irhabundás férfi áll. Udvariasan megkérdem, „uram, hol van itt a sor vége?" A gentleman rámnéz és azt mondja: „Mindig az a sor vége, ahol maga áll."

Másik ügy. Reggel ötkor szól a telefon. Kérik a negyvenhármas melléket. Szomorúan közlöm, hogy a dolog nehézségbe ütközik, mert nincs mellékállomásom. Öt perc múlva ismét cseng a telefon. Újra a negyvenhármast keresik. „De kérem..." — mondanám, de a felháborodott hang félbeszakít, „Mondja, maga ló, mit veszi fel a telefont, ha nem magát keresik."

Megint másik ügy. Vasárnap délután édesapámnál vagyunk és izgatottan várunk egy családi telefont, híradást a pici dédunoka születéséről. Három óra tájban valóban megszólal a telefon, apám ugrik a készülékhez, de csalódottan int, nem érti, valamit összevissza kiabálnak. Húgom átveszi a kagylót, mellette állok, hallom a párbeszédet.

— Kérem, ki beszél?

— Mondtam már — közli egy férfihang.

— Szíveskedjék megismételni, idős édesapám vette fel a telefont, nem értette.

— Olyat küldjenek a telefonhoz, aki hall. Már harmadszor mondom, hogy Amerika keresi a számot, *még egyszer nem fogom mondani.*

Azóta azon töprengek, hogy ha nem fogja még egyszer mondani, akkor mit csinál? ? ? ?

LAPOCKA

Már megint bedőltem. Vettem egy darab, papírtálcára, celofánba csomagolt lapockát. De az én hibám, mert lelkesedem az előre csomagolt áruért, mert úgy érzem, hogy aki húst, kenyeret, sajtot előre csomagol az jóságos, mint a Mikulás, a legszebbet, a legfrissebbet teszi a csomagba, hogy a háziasszony dalolva bontogassa és legközelebb elismerő sorokat írjon a Vevők könyvébe.

Egyszóval vettem egy fél kilónyi lapockát. Azután kicsomagoltam és akkor láttam, hogy a celofán-ablak táján volt egy picike rózsaszínű hús, és alatta véges-végig szürkésfehér zsír és csont. Nem voltam rest, a nagy késsel szétrancsíroztam és lemértem. Ötvenhárom deka a teljes súly, tizenhét deka a hús (nagyon gavallérosan számítva). Harminchat deka csont, zsír, bőr. Bánatosan főzéshez láttam és közben megalkottam egy költeményt:

Ha a csomagon azt látod: „Lapocka"
Ne vedd, mert nincs több hús, csak vékony lapocska.

NEVELGETÜNK

A kislány három-négy éves lehet, szőke, mosolygós, kedves. Nagymama vezeti kézenfogva. Amikor szembeérünk, a kislány ragyogó szemét rámvillantja és kedvesen köszön. Barátságosan viszonozom az üdvözlést, és ahogy továbbmegyek, hallom a nagymama felháborodott korholását:

— Te hülye, te ütődött, még hányszor mondjam, hogy ne köszönj minden idegennek...

MERCEDES

A metró vásárcsarnokában hallom az ingerült kiabálást:

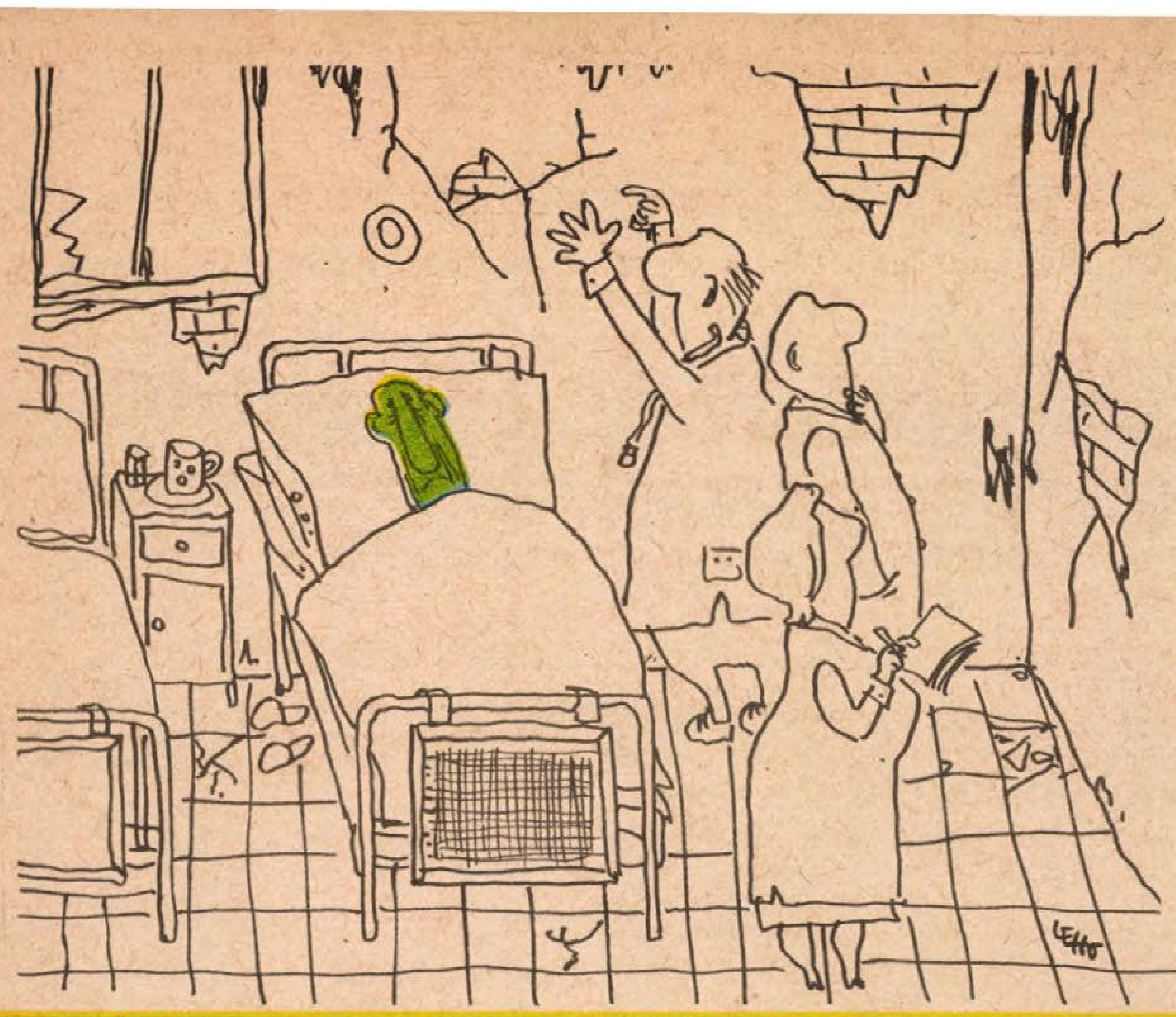
— Nem jössz ide azonnal, Mercedes? Nem hallod, hogy hozzád szóltam? Verés lesz ebből, Mercedes...

Lehet, hogy ha Trabantnak nevezték volna el, jobban szót fogadna?

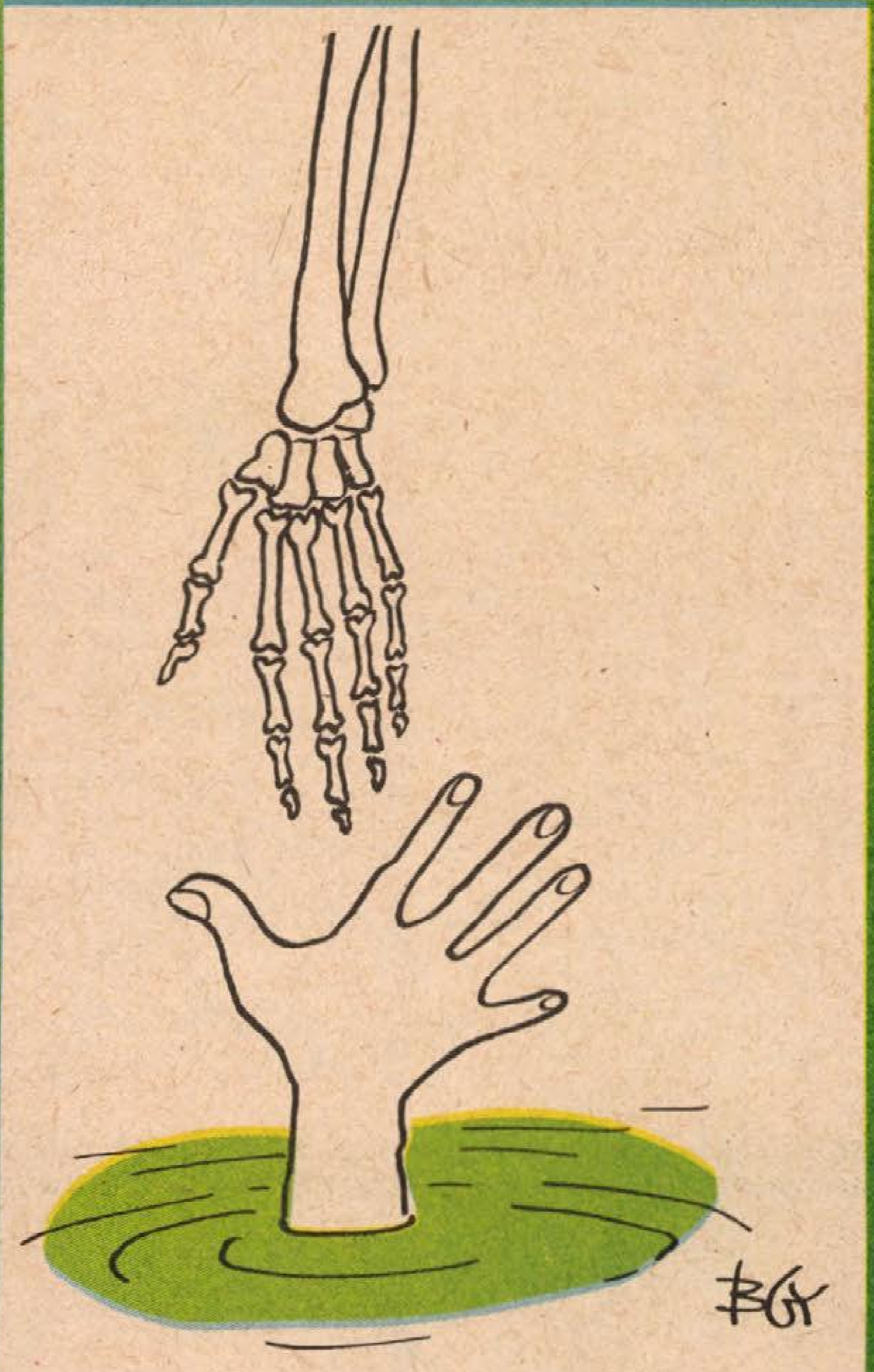
Fehér Klára

KRÍZIS

LEHOCZKI
VÁRNAI
BRENNER
DALLOS
FÜLÖP
HEGEDŰS

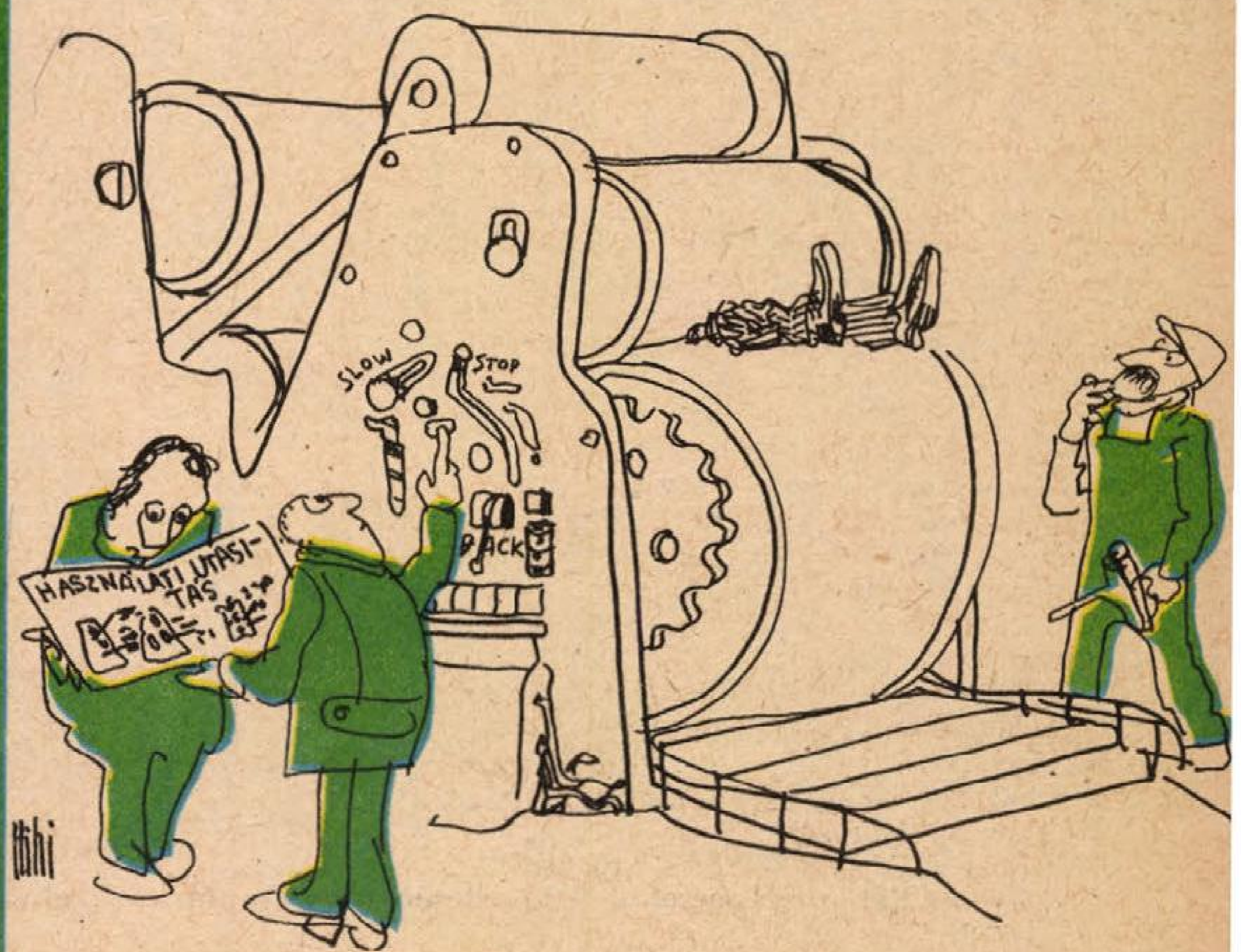

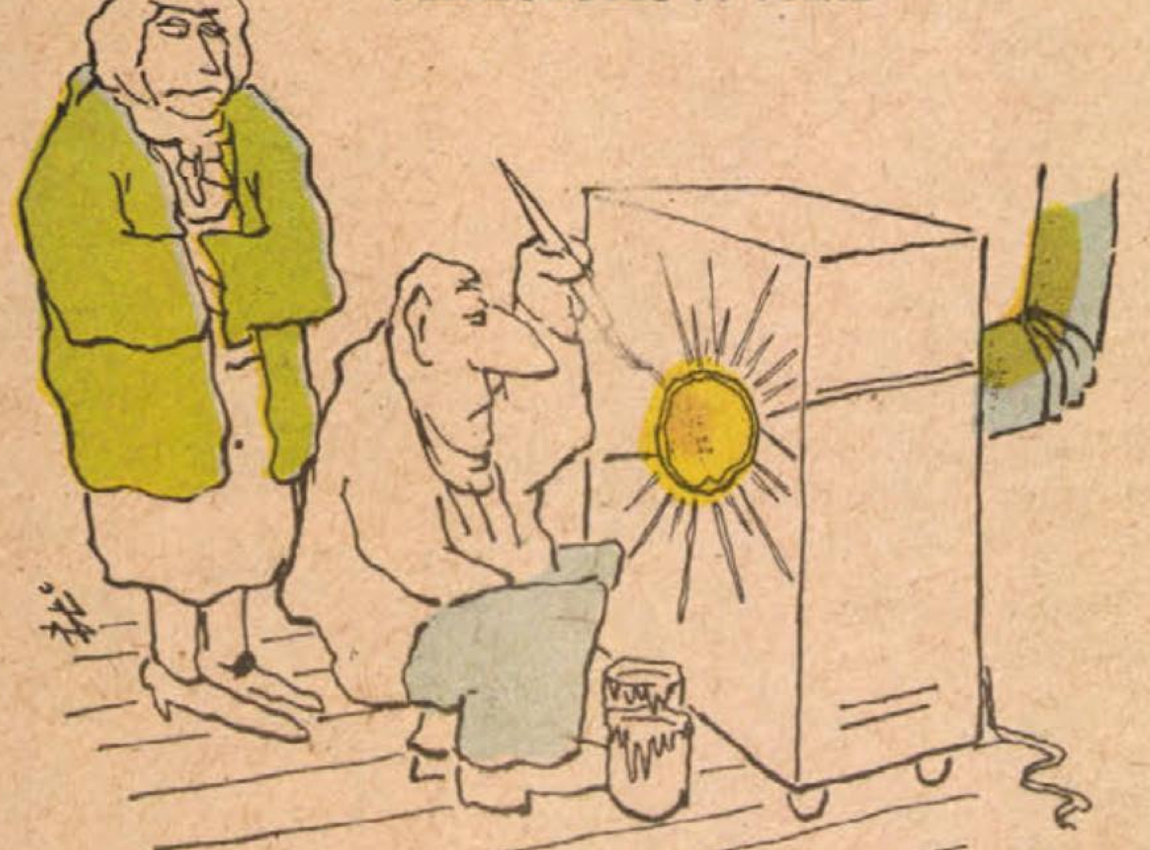

IMPORT HUMOR

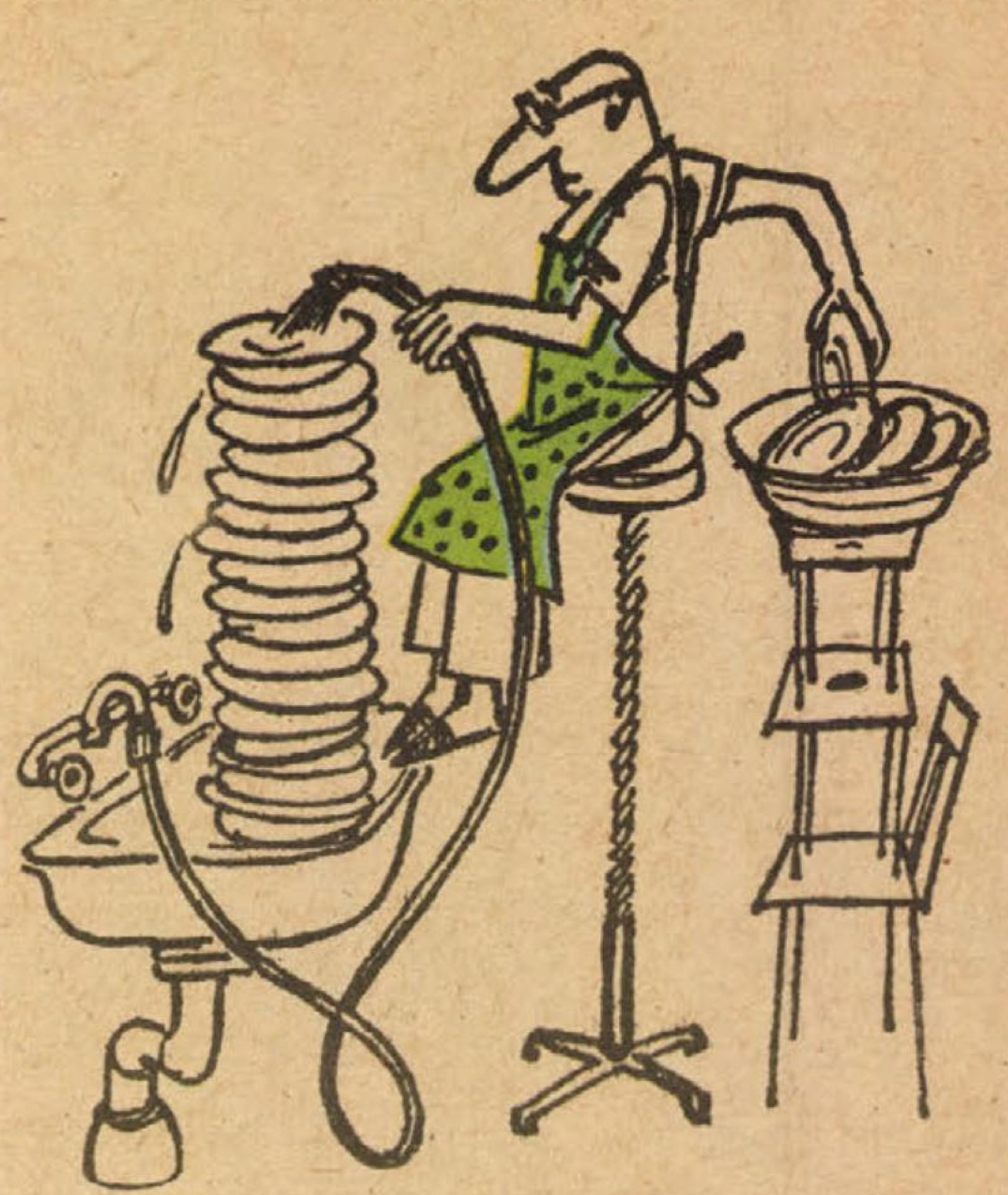
FELKÉSZÜLÉS A TÉLRE

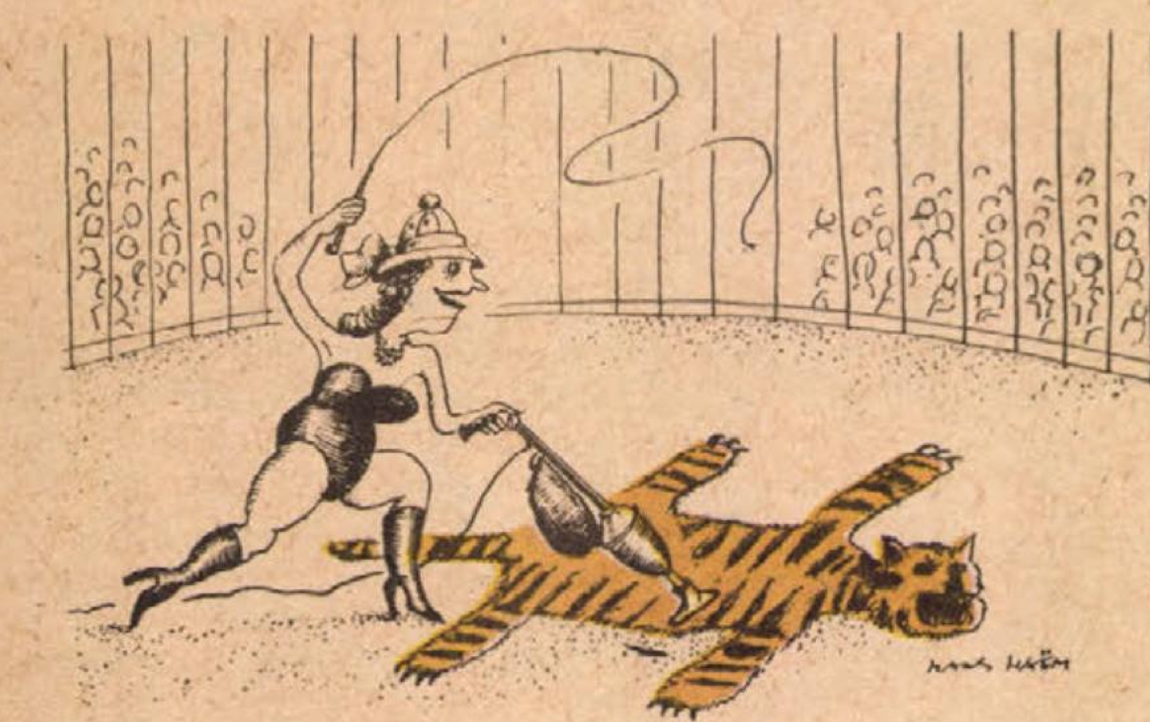
KISZORÍTÓ

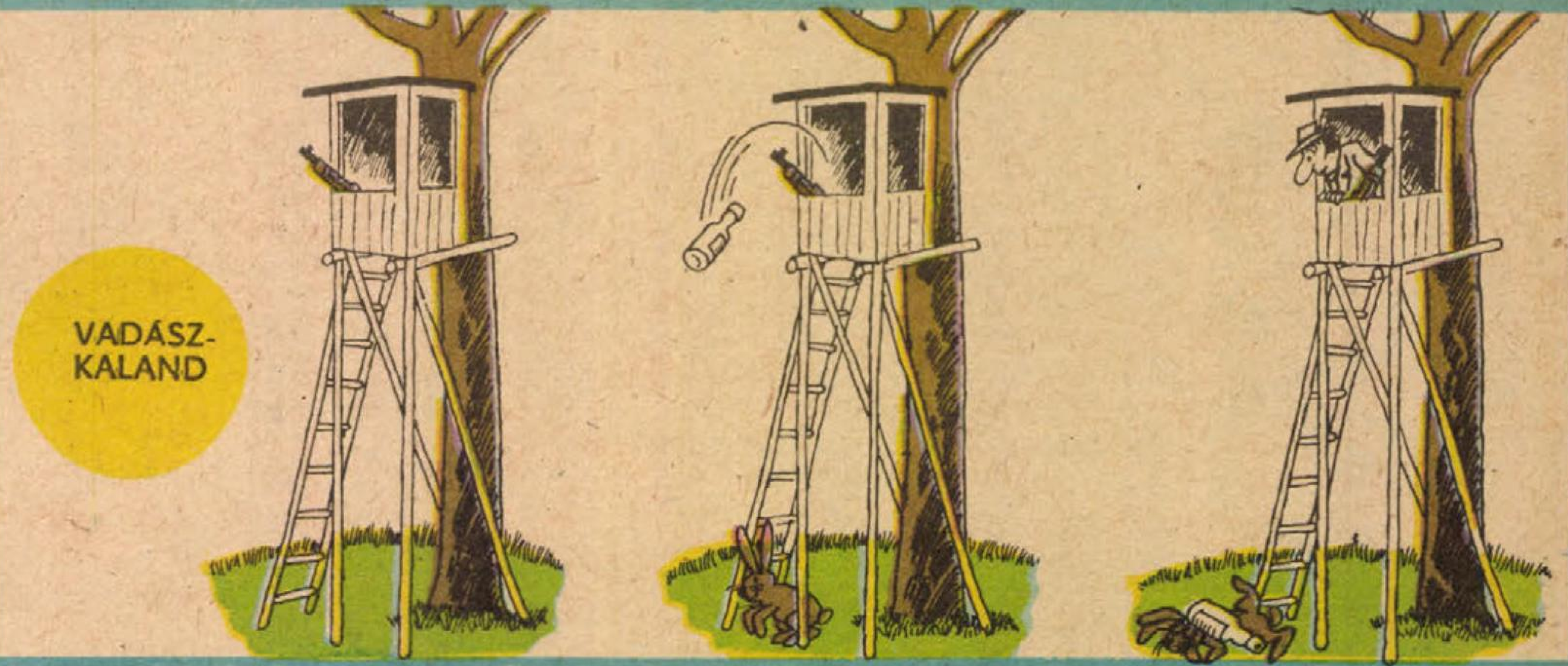

A FÉRJ MOSOGAT

A NAGY MUTATVÁNY

AZ OLVASÓ OLDALA

ESZUNK, ESZEGETUNK...

1

Sóskifli és disznótoros

Sokan szeretjük a sóskiflit és vennénk is szívesen, ha lenne. De nincs. Adnak ugyan valamit, amit annak neveznek, ha sóskiflit kérünk, de ezt a valamit mindössze néhány morzsányi — úgy tűnik: véletlenül ráragadt — só különbözteti meg a sima kiflitől. Mintha munka közben állandóan kiütnék a sót a kiflikészítő dolgozó kezéből. A köménymagos dobozt nem ütik ki, azt elő se veszik, mert köménymag aztán hírmondónak sincs a kiflin.

Több jót arról a disznótoros hurkáról sem tudok elmondani, amelyet a salgótarjáni ÁFÉSZ-bolt hoz forgalomba. Lelkesen megvásároljuk, odatesszük sülni, de ahogy a hurka sülni kezd, úgy hűl bennünk a lelkesedés. A félig sült hurka burka már a felére zsugorodott össze, amíg ízletes tartalma pedig az összement bél mind a két végén fürgén igyekszik kifelé, bele a zsírba. Választhatunk: vagy megesszük így félig sülten, vagy tovább sütjük, a hurka így is úgy is alkotóelemeire széjjelesve úszik a zsírban, ízléssel tálalni, gusztussal elfogyasztani már nem lehet. Talán nincs hurkapálca?

Krisztók Károlyné
Salgótarján,
Lőwy S. u. 5. 3100

2

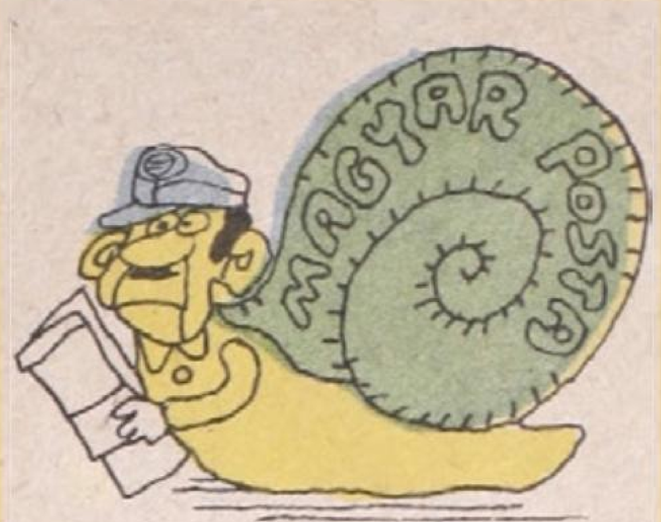
A gáláns Mirelite

Miután a Ludas 44. számában megjelent a szilvalekvármentes gombócról szóló mérgelődésem, eljött hozzánk egy nagyon kedves hölgy, a Hűtőipartól. Megköszönte észrevételemet, hozzáfűzte, hogy ilyen panasz korábban sosem fordult elő, végül pedig kárpótlásként két zacskó Mirelite szilvalekváros gombócot tett le az asztalunkra. Köszönöm a Hűtőipar gyors és kedves válaszát.

Jakó Ferencné
Bp., Thököly út 87. 1146

SZABAD HÉTFŐ

Javaslom: ne csak a tévé, a rádió is tartson szabad hétfőt. A Rádió- és Televízió Újságot ugyanis mindig kedden kapjuk meg, a hétfői rádióműsort tehát előre nem ismerjük, legfeljebb utólag ellenőrizhetjük. Ennek állítólag az az oka, hogy a postára is csak vasárnap reggel érkezik meg a lap, akkor pedig a postások nem hordják ki, mert sietnek haza. A hétfő pedig a postán is szabad, táviraton kívül akkor semmit nem hordanak ki. Egyébként én is voltam postás, és akkor kivittük a lapokat, amint megérkeztek, még vasárnap is.

Jakab Istvánné
Páty, Zrínyi út 11. 2071

A CÍMZETT VÁLASZOL

Valami fontos érkezett

(Ludas, 39. sz.)

A hosszas várakozási idő miatti észrevételt jogosnak tartom, ezért a panaszos elnézését kérem. A teljesség kedvéért meg kell említenem, hogy az érdekelt postahivatal a város egyetlen kézbesítő postahivatala, hol számos, napközben kézbesíthetetlen küldemény átvételéért jelentkeznek a címzettek. A jelenlegi két hivatali kézbesítői munkahelyen 4—6 dolgozó egyidejű foglalkoztatása esetén is torlódást okoz a nyugdíjkifizetés. A nehézségeket ismerve, az érdekelt postahivatalt utasítottam, a várakozási idő csökkentése érdekében tegyen hathatós szervezési intézkedéseket.

Dr. Kiss Zoltán
igh.
Debreceni Postaigazgatóság

Csináld magad

(Ludas, 40. sz.)

Intézkedtünk, hogy panaszos levélírójuk, dr. Kubinyi András budapesti lakására a kiszállásért felszámított 60 Ft díjat átutalják. Egyidejűleg intézkedtünk, hogy a felelőtlen hibamegállapítást végző műszerészt a megyei kirendeltség vezetője vonja felelősségre. Felhívtuk a kirendeltségvezető figyelmét, követelje meg az öreg készülékek még alaposabb, körültekintőbb átvizsgálását.

Kozma György
vezérigazgató
Gelka, Bp., Dohány u. 98. 1908

Fejetlen spárga

(Ludas, 42. sz.)

Május elején a Hungarofruct kétségbeesetten fordult hozzánk: NDK-beli partnerük nem vesz át tőlük kb. 3—4 vagon spárga-„szártörmeléket" (fej nélkülit), és kérte bennünket, hogy a társadalmi tulajdon megóvása érdekében gyártsuk le, vagyis tartósítsuk, mentsük meg a romlástól. Nem szívesen vállaltuk ezt a munkaigényes feladatot, ilyen irányú hagyományainak sem voltak. Felsőbb szervek utasítására mégis elvállaltuk a gyártást azzal a feltétellel, hogy csak bérmunkát végzünk, a készárut a megrendelő rendelkezésére bocsátjuk. Végül azonban az áru a nyakunkon maradt, nekünk kellett értékesíteni. Így került forgalomba, mint a Szegedi Konzervgyár terméke. Tehát szó sem volt szegedi újításról, specialitásról.

Mátrai László
felvásárlási csoportvezető
Szegedi Konzervgyár

FEGYELMI — PONTOSSÁGÉRT?

Olvastam a lapokban, hogy a BVSC—Vasas Izzó találkozón a 80. percben Varga, az Izzó csatára, a labdával fejen találta a játékvezetőt, aki ezt szándékosnak minősítette és kiállította a játékost.

Személyesen nem voltam jelen a mérkőzésen, így el kell fogadnom, hogy a fejentalálás valóban szándékos volt, maga a bíró mondja, aki közelről átélte az eseményt. Kérdem tisztelettel: labdarúgásunk mai hervadt helyzetében szabad-e egy olyan játékost fegyelmi bizottság elé állítani, aki képes arra, hogy a labdával szándékosan eltalálja azt a 40x40 cm^2 területet, amelyet a bíró feje kb. képviselhet? Hiszen legjobb csatáraink sokszor két méterről sem képesek a kapu mintegy 14 m^2-es „torka" felé irányítani a labdát.

Sebestyén János
Bp., Budapesti út 82. 1161

FÉLŐS BUSZOK

A félős buszok az 51-es számot viselik. Félősnek azért vélem őket, mert csak párjával mernek közlekedni, és akkor is kizárólag félóránként. Ebből következően: dugig tömve. Emiatt nagyon sok utas összepréselve, emellett jelentős késéssel érkezik a munkahelyére. Nem lehetne az 51-est sűrűbben közlekedtetni?

Rácz Józsefné
Bp., Kápolna u. 3. 1115

TÜCSÖK és BOGÁR

A közlekedési tábla fürtös virágzatú növény.
(Miskolcon fotózta Rémiás Judit)

tén becserélt Szücs 5 méterről alig fejelt mellé. A 83. percben Halla a 16-oson belül mogorván fellökte Berindánt (a partjelző jelzett), de a játékvezető nem látott okot a

A legnagyobb sportszerűtlenség. Máskor tessék vigyorogva fellökni.
(A Nógrád c. lapból ollózta Herczeg György, szécsényi olvasónk)

EGY HÉTRE, SZEMÉLYENKÉNT
NYUGDÍJASOKNAK ÉS NÁSZUTASOKNAK:

egyágyas szobában	2170 Ft	1910
kétágyas szobában	1540 Ft	1360
háromágyas szobában	1415 Ft	1250

Modern!
(A Népszabadság hirdetései közt fedezte fel dr. Del Medico Imre)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

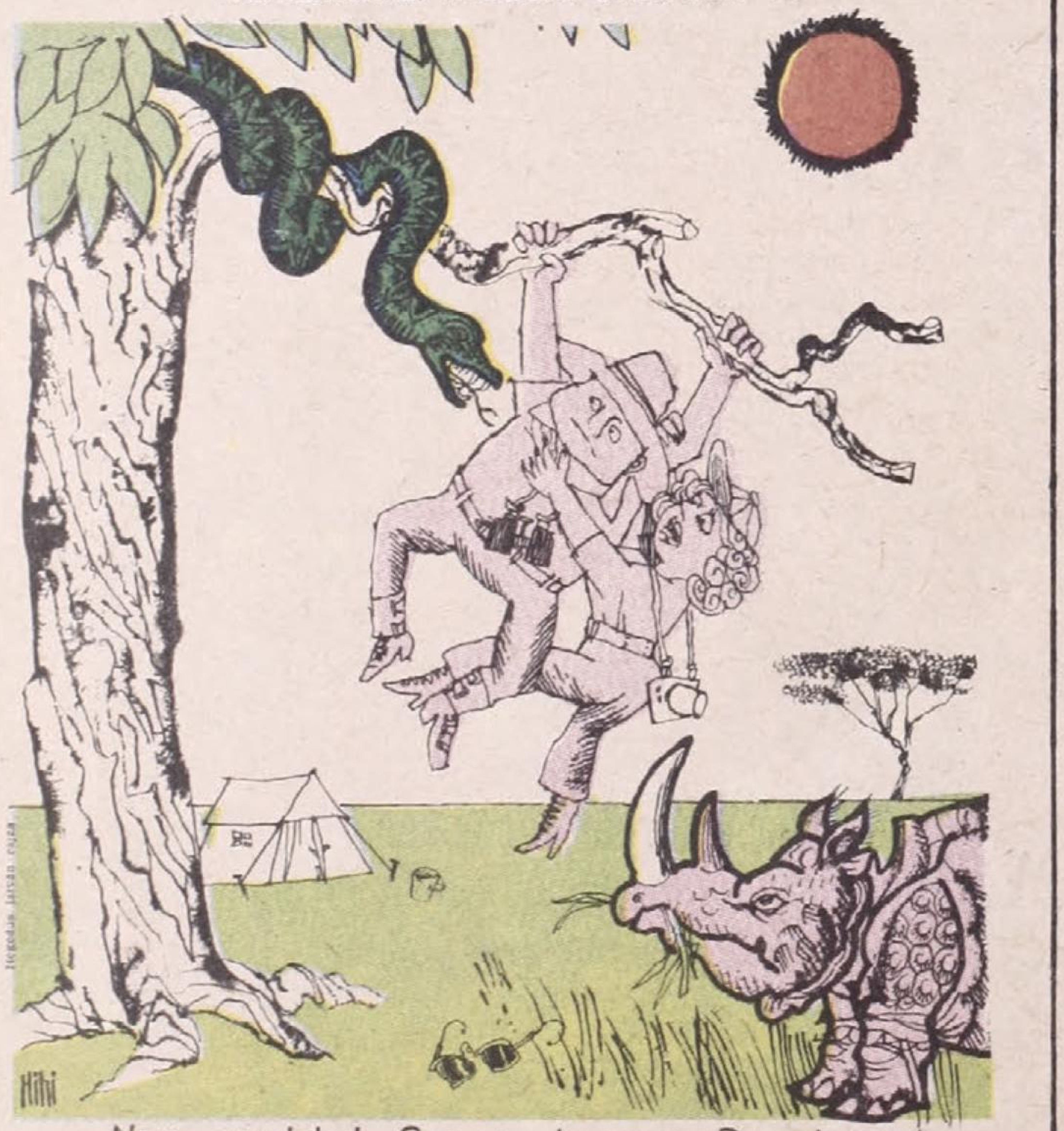
ÚJ REJTVÉNYPÁLYÁZATUNK: 7×5=35 HARMADIK FORDULÓ

A NÉPSTADION AVATÁSÁN

– Kecskemétről jövünk, rendőr pajtás, be akarunk menni.
– Nincs már hely, gyerekek.
– Nem lehet, azt olvastuk, hogy egész Kecskemét befér...

NEMZETKÖZI IDEGENFORGALMI ÉV

– Nem gondolod, George, hogy a Duna-kanyarban nyugodtabban kempingezhettünk volna?

Versenyzőink — az első két fordulóhoz hasonlóan — öt rajzot látnak. Tessék kitalálni, hogy az öt karikatúra melyik évben jelent meg a Ludas Matyiban. A játékhoz az oldal alján található szelvényt mellékeltük, amelyet a lottóhoz hasonlóan kell kitölteni: a megtippelt öt évszámot tessék x jellel áthúzni és a szelvényt — lehetőleg levelezőlapon, a lapra ragasztva — címünkre beküldeni: Ludas Matyi, Budapest, 1977. A beküldés határideje: december 15. (Amennyiben borítékban küldik, kérjük, írják rá 7×5 = 35)

A MÁSODIK FORDULÓ EREDMÉNYE:

A második fordulóra beérkezett telitalálatos, vagyis ötös szelvények száma hatvanhét darab. Négy találatot százhuszonhatan, hármom találatot négyszáznegyvenöten értek el. (Csak az érdekesség kedvéért jegyezzük meg, hogy mindössze tizenhat olyan versenyzőnk van, aki az első két forduló után tíz találattal rendelkezik, tehát érdemes még most is bekapcsolódni a főnyereményekért menő, májusig tartó játékunkba.)

A második forduló öttalálatosai között kisorsoltunk négy, egyenként 500 forintos vásárlási utalványt. A SKÁLA ÁRUHÁZ által felajánlott utalványokat ezúttal a következők nyerték:

Farkas Gábor, Recsk, Ércbánya, 3245
Gáspár Miklós, Olaszfa, Lenin u. 8. 9824
Kovács Ferenc, Acsalag, Kiss u. 13. 9168
Kovács Pálné, Budapest VIII., Múzeum körút 10. 1088

*

A vásárlási utalványokat postán küldjük ki a nyerteseknek.

SZERENCSÉS JÁTÉKOT!

A WATERGATE-ÜGY UTÁN

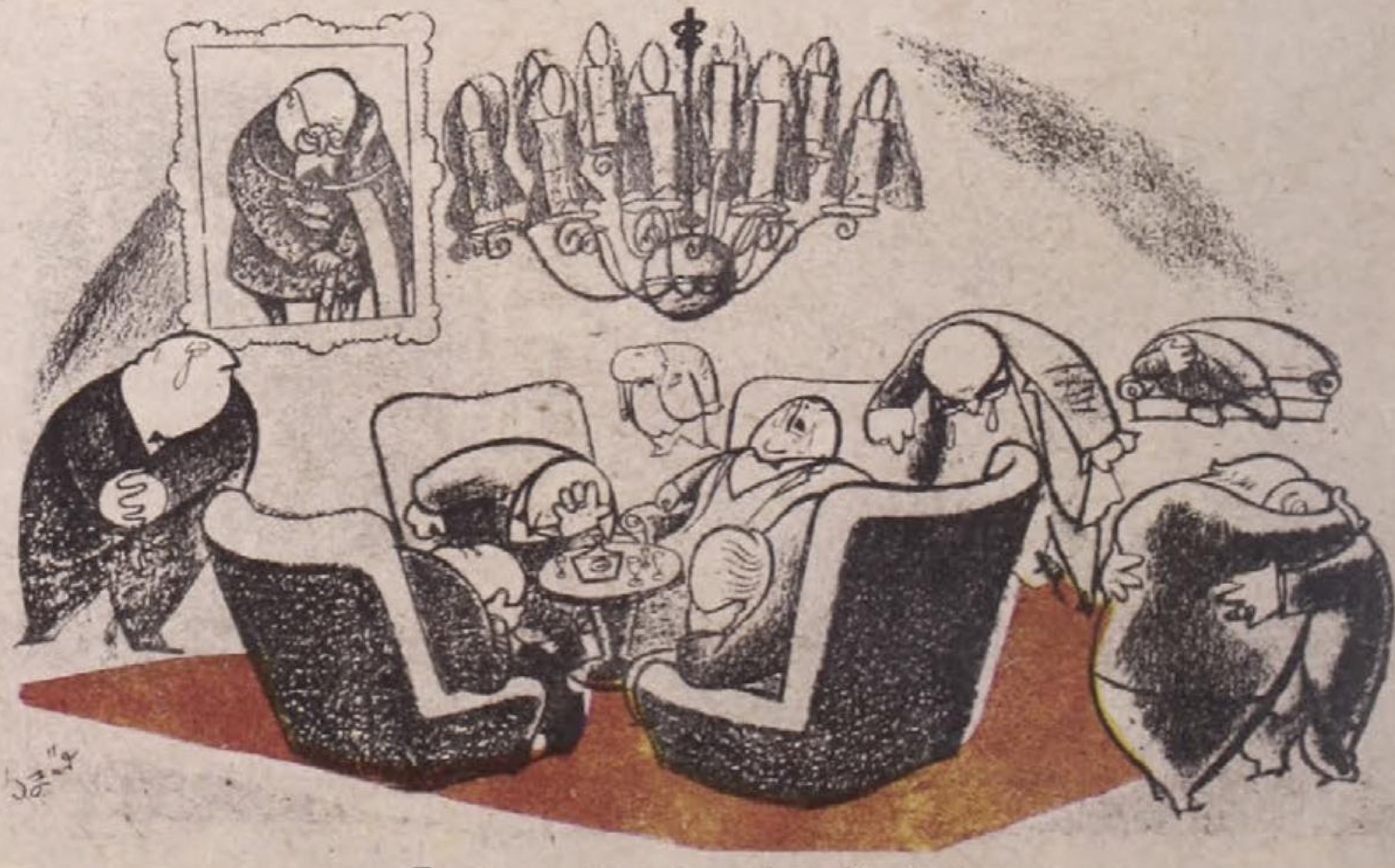
– Ki volt az a hülye, aki valamikor azt mondta, hogy a szó elrepül, az írás megmarad?...

ISMÉT RÖPÜL...

– Ádám bátyám, pávát látván, pávává vált...

A GYOSZ-BAN AZ ÁLLAMOSÍTÁS UTÁN

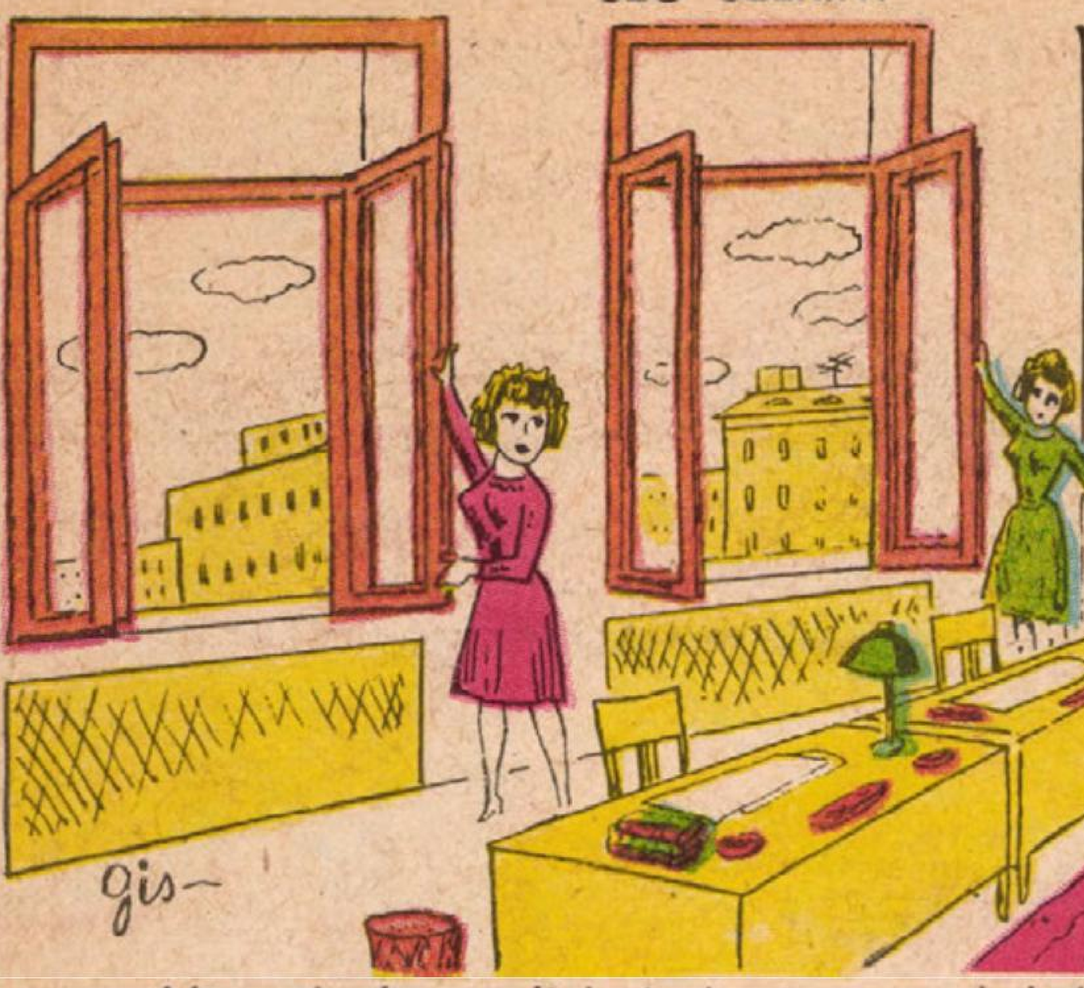
Testamentumot, szörnyűt, írni,
És sírni, sírni, sírni, sírni...

1945	1946	1947	1948	1949	1950	1951	TIPP SZELVÉNY
1952	1953	1954	1955	1956	1957	1958	7X5=35
1959	1960	1961	1962	1963	1964	1965	
1966	1967	1968	1969	1970	1971	1972	Ludas Matyi
1973	1974	1975	1976	1977	1978	1979	

Név:..

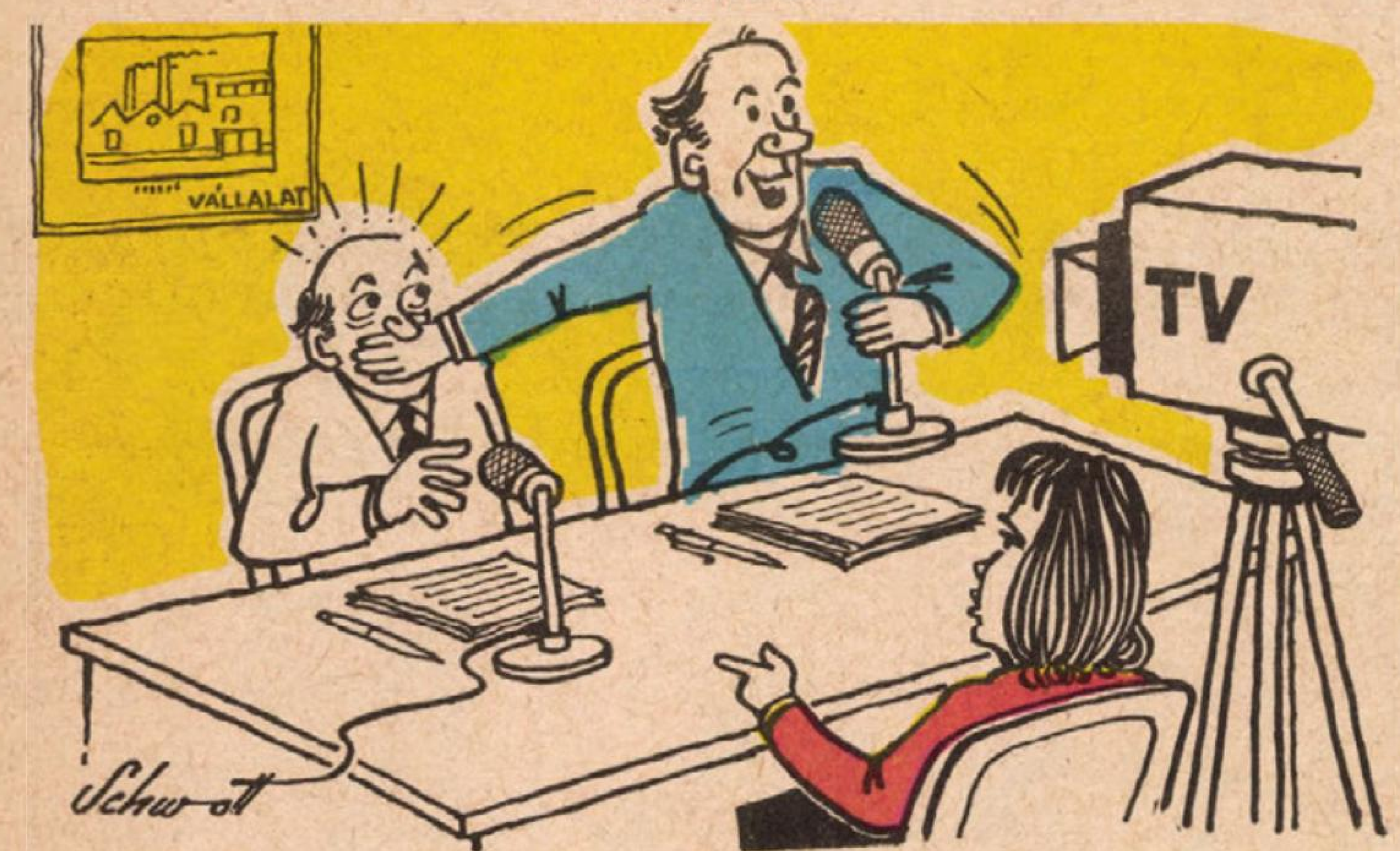
Cím:..

SZÓ SZERINT

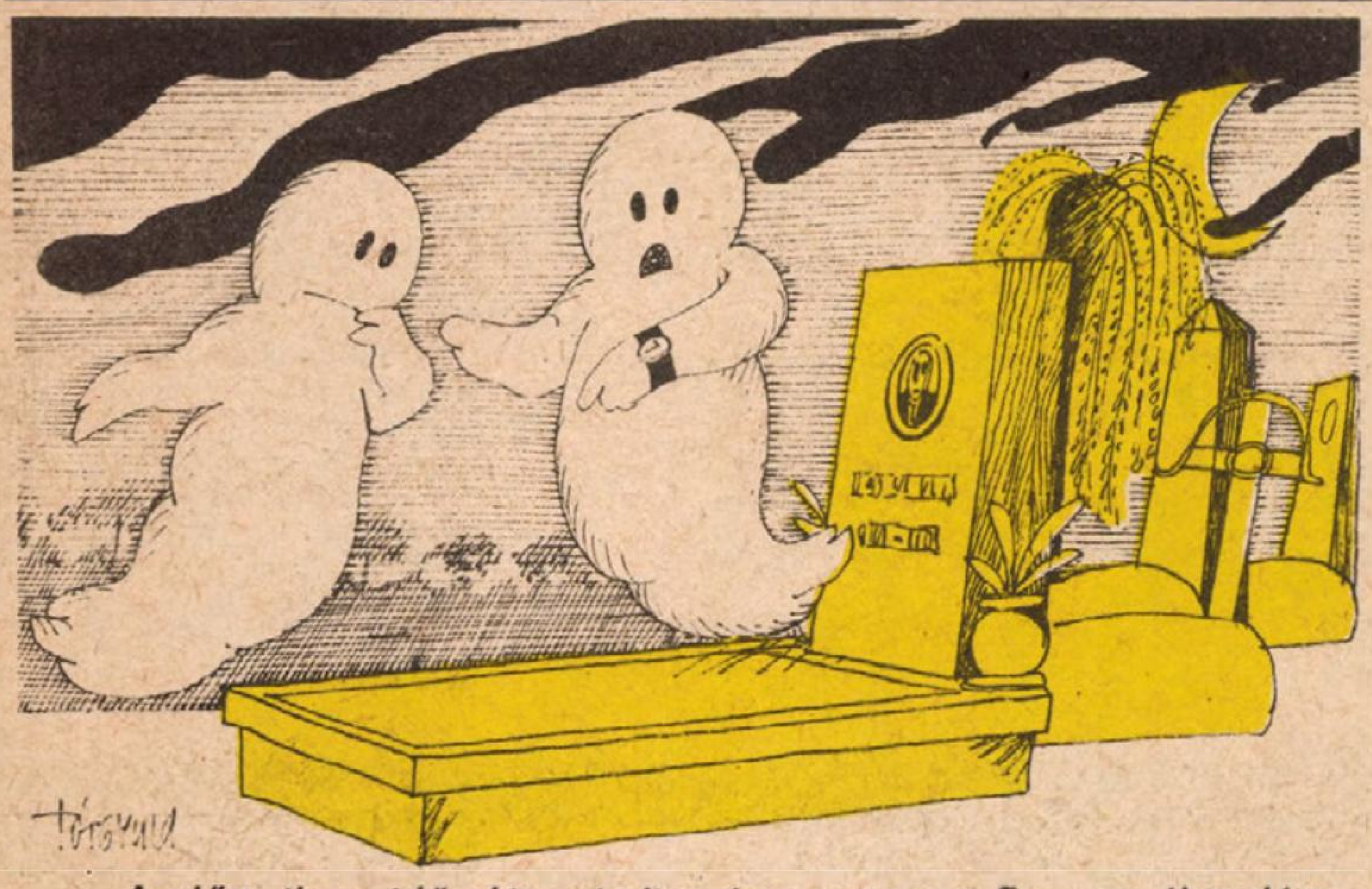
– Mi csak úgy tudjuk javítani a munkahelyi légkört, ha kinyitjuk az ablakokat...

TÉVÉINTERJÚ

– Majd én válaszolok!

FEKETE HUMOR

– Azelőtt, ilyen idő tájt, mindig részt vettem a Fuss az életedért mozgalomban...

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Egy párizsi parkban Yvonne kisasszony gyönyörű fekete párducát sétáltatja láncon. Egy párizsi fiatalembernek megtetszik a csinos, vörös hajú Yvonne, szeretne megismerkedni vele. Megszólítja a kisasszonyt:

— Bocsánat... irtózatosan érdekel: megsimogathatom-e ezt a szép és veszélyes vadállatot?

Mire Yvonne:

— Miért ne? Úgyis éhes...

Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Árkus József
Főszerkesztő-helyettes: Mikes György
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959
Telefon: 343-100, 142-220
Felelős kiadó: Csollány Ferenc

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a hírlapkézbesítő postahivataloknál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (KHI Budapest V., József nádor tér 1. 1900) közvetlenül, vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámára. Előfizetési díj egy hónapra 12 Ft, negyedévre 36 Ft

Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
79.2308/2-49 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. 1055
Felelős vezető: Bolgár Imre

Index: 25 504

ISSN 0134–0611

Nem kíváncsi

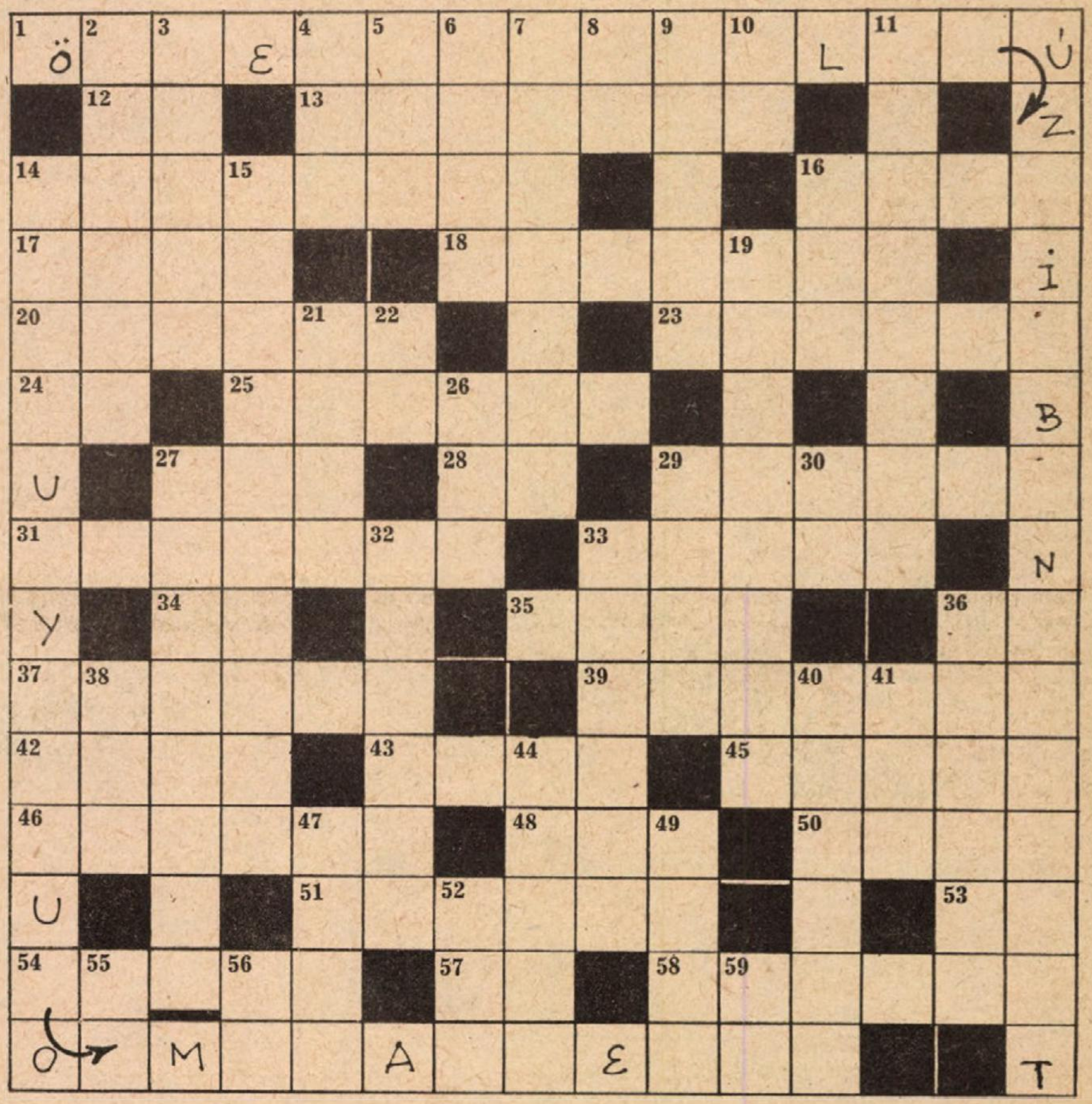
Különös módon eszi a banánt Kemecsei egyik útitársa a vonaton. Kemecsei nem tudja megállni kérdés nélkül: — Vízszintes 1? Higgadtan feleli a kérdezett: — Függőleges 14. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb december 10-ig erre a címre: Ludas Matyi, Budapest 1977. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

12. Ö — a régi magyar írásban
13. Román teniszchampion
14. Tehetségtelen firkász
16. Az ajtón kívül
17. A legfelsőbb sporthatóság
18. Tantárgy az orvosi egyetemen
20. Vándorkereskedő
23. Ókori filozófus
24. Az argon jele
25. A Leányvásár, a Sybill stb. zeneszerzője
27. Római háromszáz
28. Feltételes kötőszó
29. ..... Lorca (spanyol költő és drámaíró)
31. Római katonai település a mai Fejér megyében
33. Futómadár
34. N. U.
35. Állam Ecuador és Chile között
36. Az 50 vízsz. kezdete
37. Istentiszteletet tartanak benne
39. Film, mely cselekményét a vadnyugat életéből meríti
42. A középkori skandináv irodalom terméke
43. Sport révén edződik
45. Romániai város magyar neve
46. Szán, amit három ló húz
48. „Ilyen" szó a neheztelés
50. Helység Csongrád megyében
51. Jelzős helyhatározó
53. Nap szaka
54. Híres angol tengerész a 16-ik században (körülhajózta a földet)
57. Szerszám
58. Nem énhozzám

FÜGGŐLEGES

2. A görög istenek itala
3. Nevelőnő — ismert idegen szóval
4. Legfőbb pénzintézetünk betűjele
5. Só — latinul
6. A legtöbb ruhán található
7. Idomtalan
8. K. A.
9. Termelőszövetkezeti csoport
10. Latin kettős betű
11. A román irodalom legnagyobb lírikusa
15. Nagy mulatás közben hangzik el
16. Hím állat
19. Fertőzésből eredő súlyos betegség
21. Férfinév, melyről pecsenyét neveztek el
22. O. C.
26. Az elektromos ellenállás egysége
27. Szövetségi köztársaság Jugoszláviában (régen: Montenegro)
29. Francia pályaudvar
30. Az erdő közepe
32. A gyermek papírhajót ......
33. Kiemelkedő jelentőségű angol természettudós (1642—1727)
36. Mértani idom
38. A dühös kutya
40. Titokban tart
41. Lendület — az utolsó betűje nélkül
44. Magyar író, irodalomtörténész (Antal, 1901—1945)
47. Nagy város a Szovjetunióban (régebbi írásmódjával)
49. Kiirt, kipusztít
52. Talán
55. Uram egynemű betűi
56. Igekötő
59. A jó feleség

SZÍVÉLYES PINCÉR

című keresztrejtvényünk megfejtése:

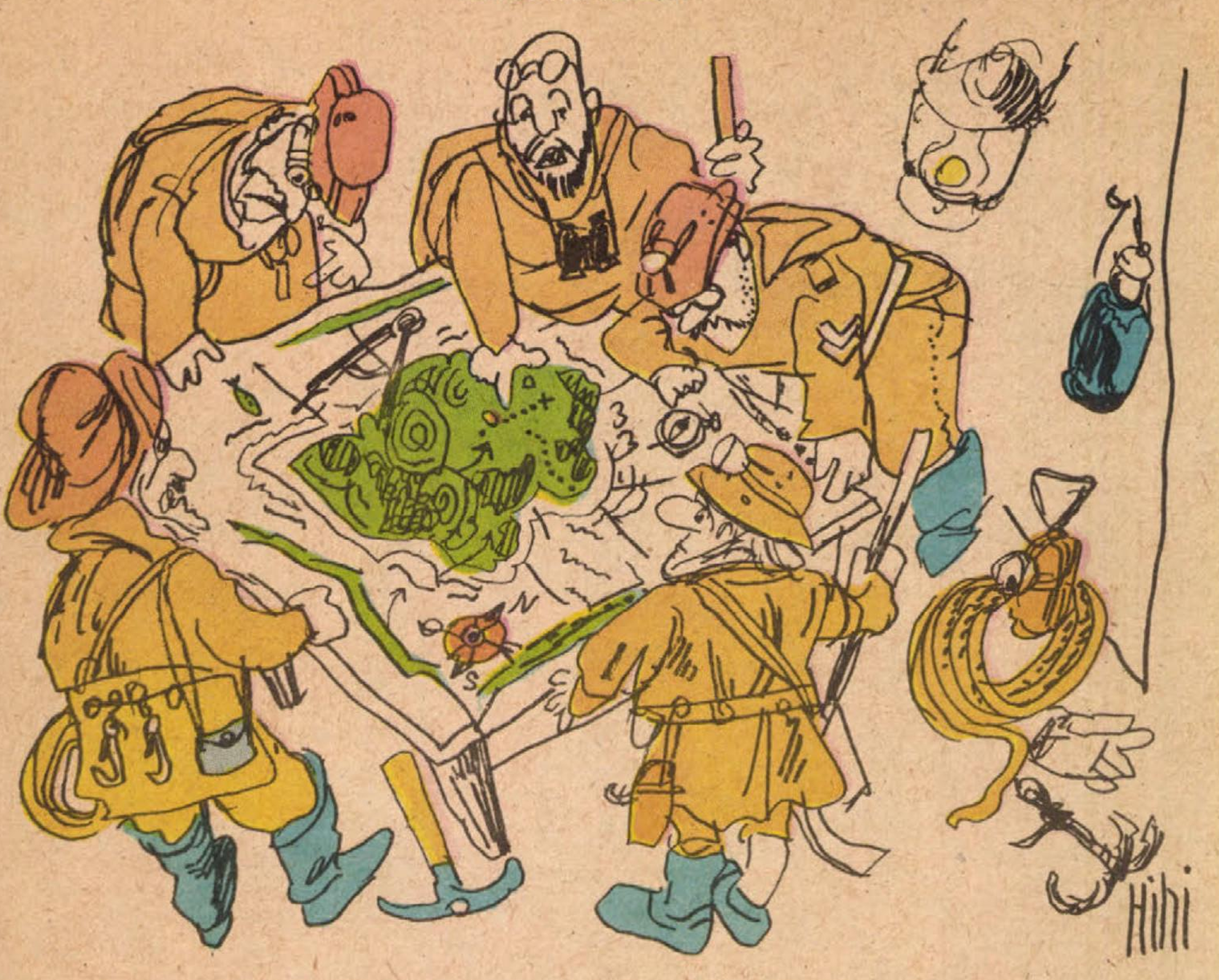
— Főúr, ez a csirke csupa csont és bőr!
— Ha óhajtja, hozhatom a tollát is.

200—200 forintot nyert:

Petz Oszkárné, Budapest, Rajk László u. 34. 1136
Grigási György, Budapest, Fehérvári út 17. 1117
Dósa Géza, Biharkeresztes, November 7. u. 2. 4110

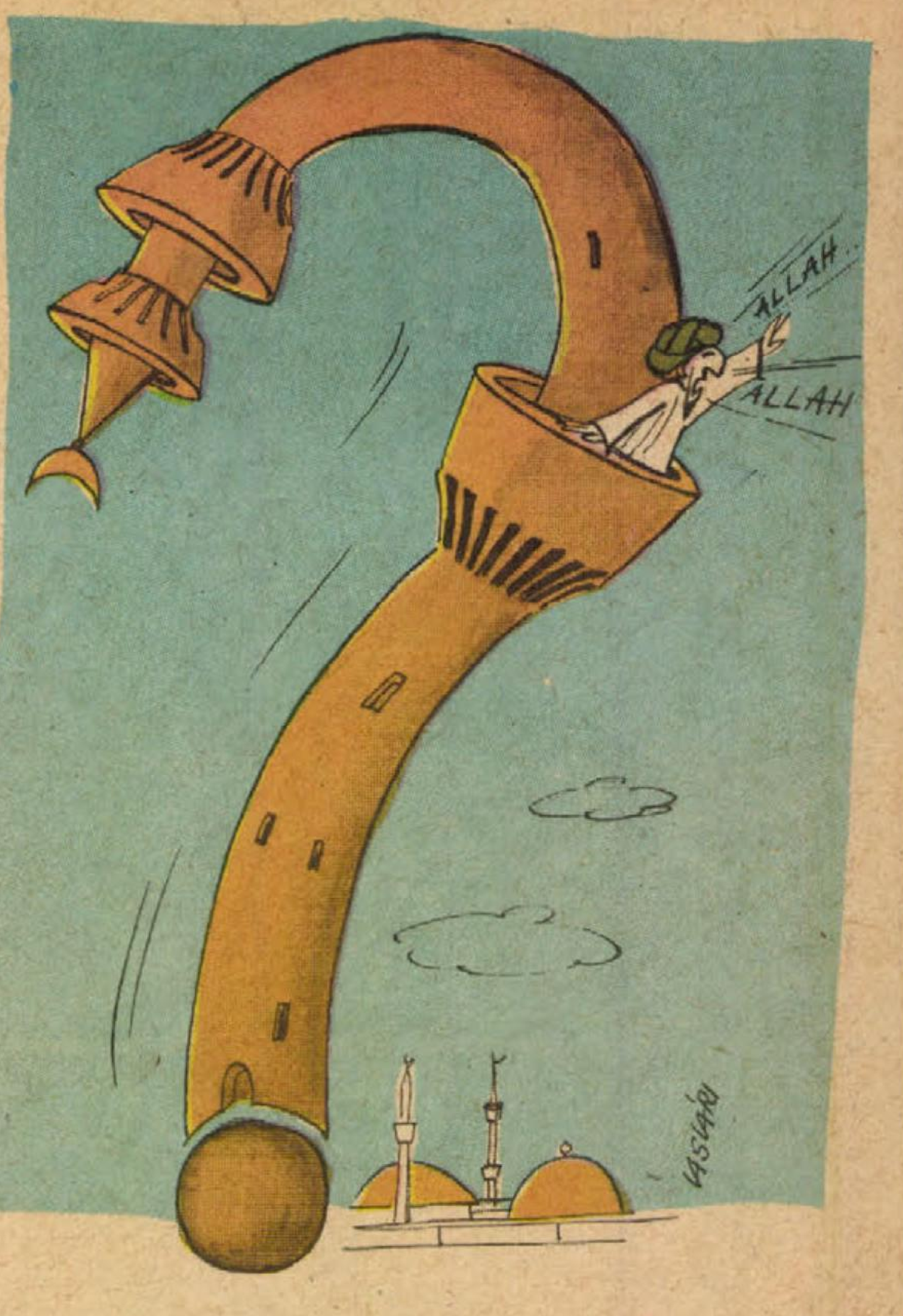
A nyereményeket postán küldjük el.

KINCSVADÁSZOK

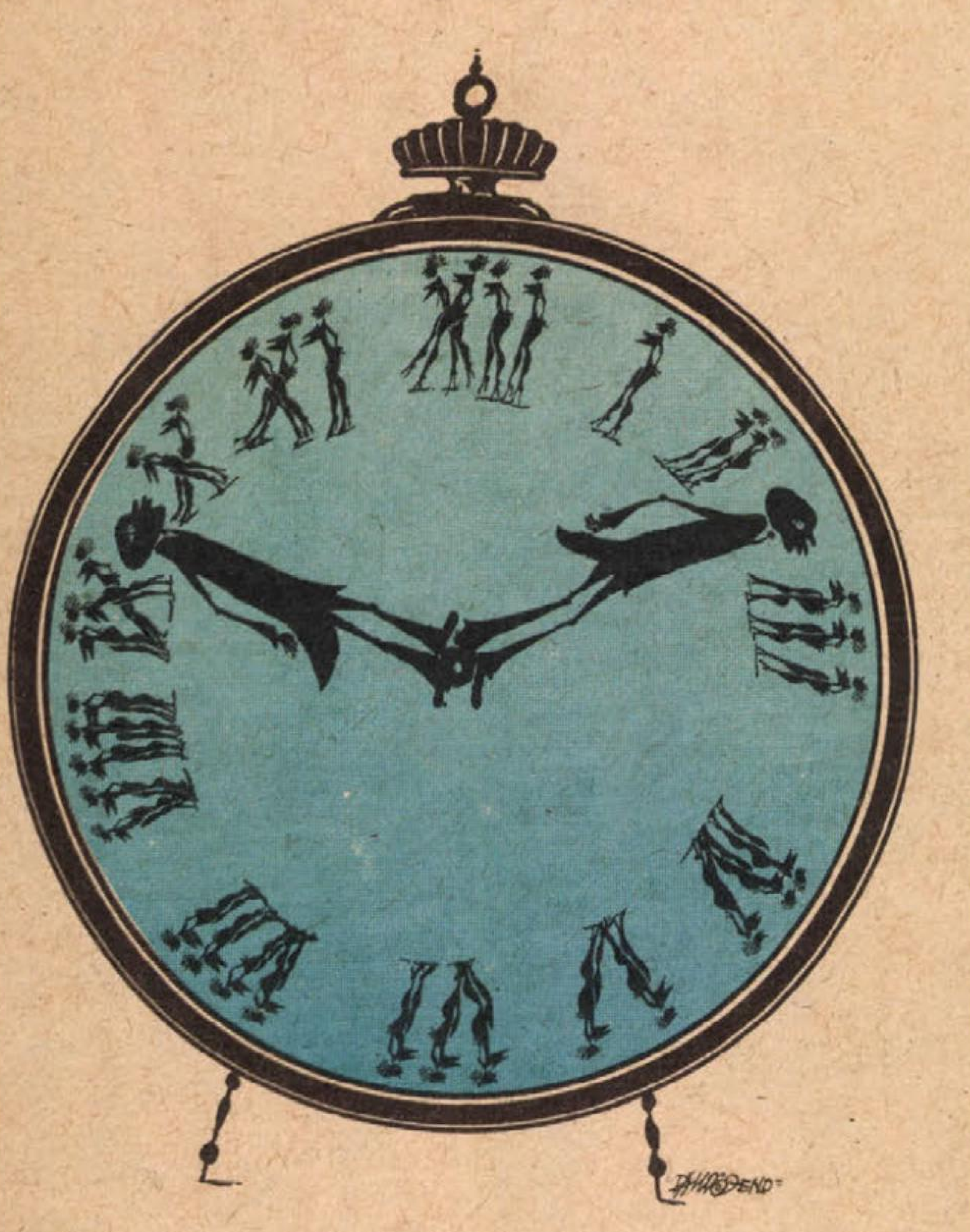

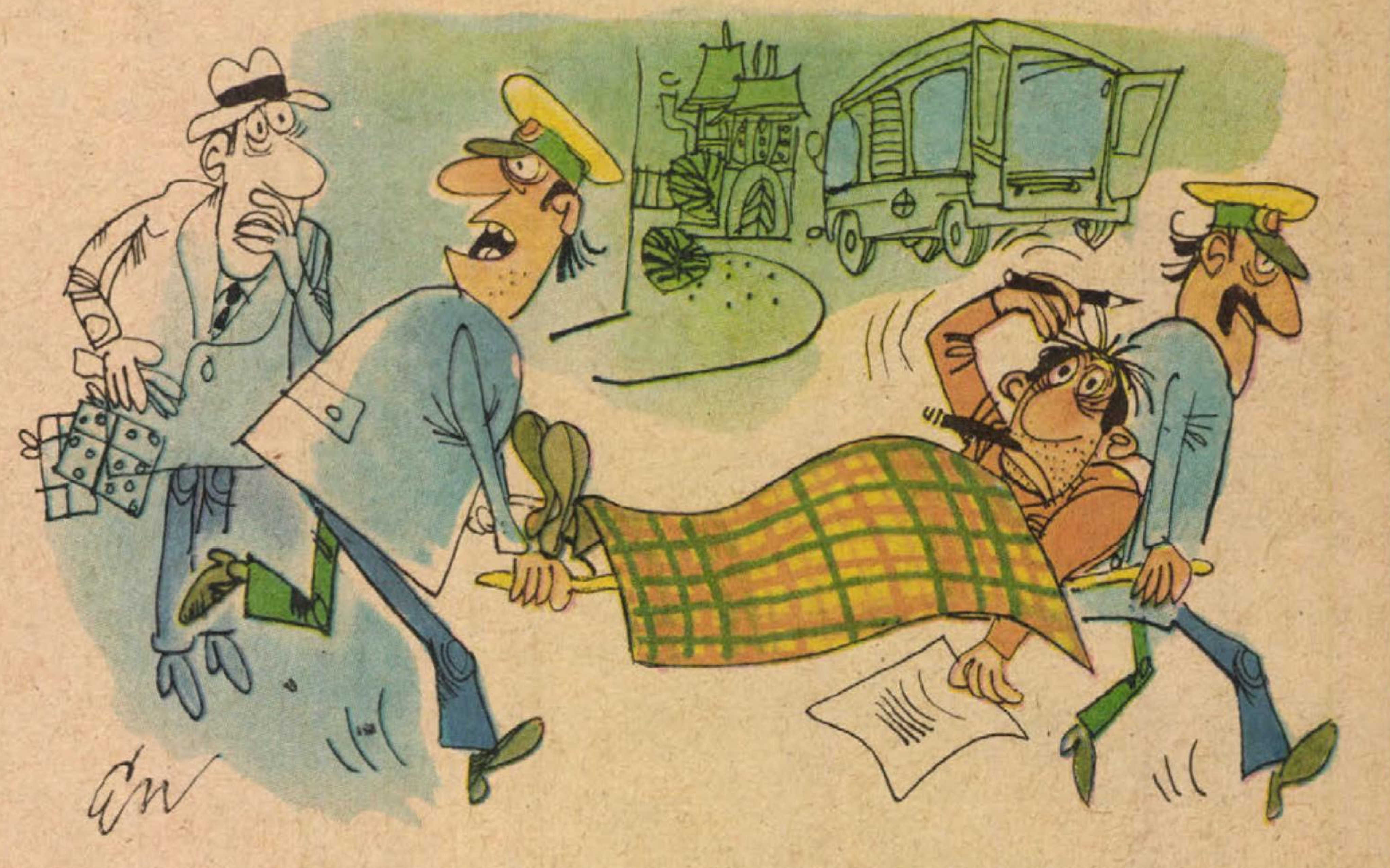
– A kiszáradt fától észak-északkeletre kell negyven lépést kimérni, majd ott leásni két méter mélyre... Rengeteg alkatrész van ládákban elrejtve...

IRÁNI KÉRDŐJEL

IDŐMÉRŐ

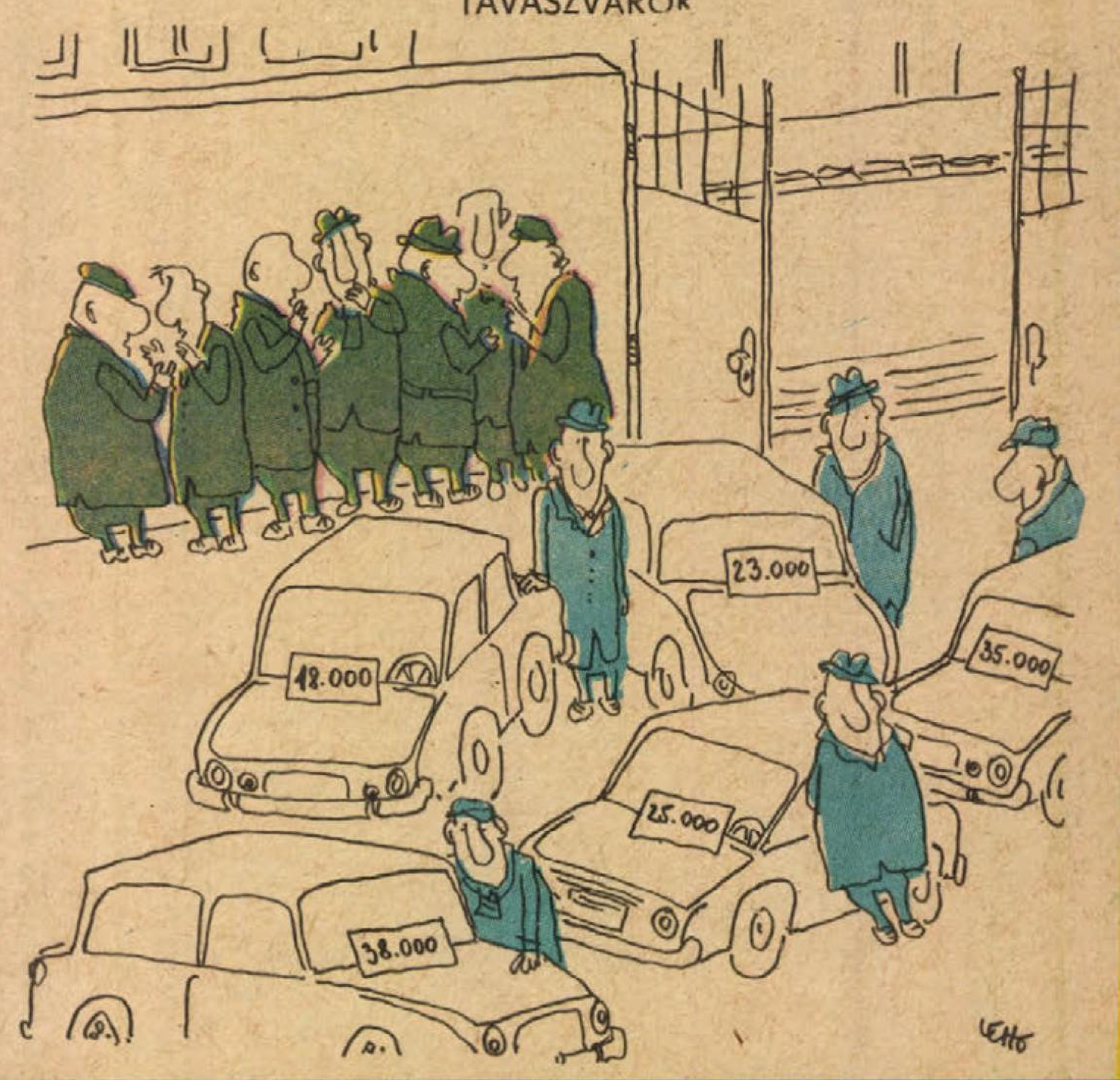

– Minden évben becsavarodik, amikor összeállítja a karácsonyi ajándéklistát!

Ludas Matyi

TAVASZVÁRÓK

– Hál' isten, az én férjem is egy üvegből cseresznyézik a vezérrel!